

בירור ההלכה למעשה -
דעת הפוסקים האמיתית

נערך ע"י מח"ס

שאלת המטוטלת

הקונטרס מכיל מכתבים חדשים גם ישנים המוכיחים בעליל כי דעת גדולי הפוסקים לאסור את השימוש במטוטלת, וכן במבדק שריר [כמו בשיטות קניסילוגיה, מח א, שלשת המימדים ועוד] וכן ריפוי ע"י המשכת אנרגיה במחשבה [הילינג], וכפי שנתבאר בספר שאלת המטוטלת

פתח דבר

לאחר הפצתו של הספר 'שאלת המטוטלת', זכינו בס"ד להיות עדים לכך שאלפים רבים נחשפו לאיסורים החמורים הקיימים בשימוש במטוטלת, מח א', שלושת המימדים, הילינג ועוד שיטות כיוצ"ב.

המונים רבים שינו את אורח חייהם מן הקצה אל הקצה, מטפלים ומטופלים כאחד, וחלף הפנייה והשימוש בכח האנרגיה העולמית [אשר מקורו מהכוחות הרוחניים האסורים רח"ל], חזרו לחסות בצל כנפיו של הבורא יתברך שמו ולחיות עימו בתמימות ודבקות.

אמנם היו כאלו אשר לא הצליחו להשתחרר מכבלי השיטות האסורות, והחליטו ללמוד ולברר את הסוגיות, ועלה בידם להתיר...

ולאחר מיכן פרסמו את 'מסקנותיהם להלכה למעשה' ברבים, ללא הסכמות מפורשות לדבריהם משום רב ופוסק מובהק. [וחלקם אף החלו לייסד שיטה חדשה בקרב מחנינו לספרי הלכה למעשה, הנקראת 'במקום הסכמה'... ולצטט מאיזה רבנים המתירים אשר לא ראו ולא התייחסו כלל לדברי אותו המאמר, וכל אחד יבין וישכיל מה היה עושה אם היה רואה חנות המוכרת מאכלים הטעונים השגחה צמודה, ובמקום תעודת כשרות היתה תלויה בחנות מודעה ובה כתוב: 'במקום תעודה'...]

ועל כל זאת עדיין לא ראינו צורך להגיב, שהרי לצורך כך הפצנו את הספר שאלת המטוטלת כדי להסיר ולמנוע מכשול מכל מיני שמועות ומאמרים המנסים להתיר עניינים חמורים אלו, וזכינו בס"ד לעשות זאת ע"י שחשפנו את דעת רבותינו הפוסקים זצ"ל ויבלחטו"א לפני הקוראים, ומכיוון שגדולי הפוסקים כבר אסרו את העניינים הללו, לא ניתן לערער על דבריהם. עוד השתדלנו וטרחנו לברר ולהוכיח את דברי רבותינו גדולי הפוסקים, על מנת ליישב את הדברים על לב הקורא, ולהוכיח בעליל כי המציאות שהובאה לפנינו, היא היא המציאות האמיתית והברורה לכל המעיין היטב במקורות הנרפסים והטמאים של ממצאי השיטות הללו. וכן השתדלנו לברר ולהוכיח שגדרי האיסור שקבעו רבותינו הפוסקים, מבוארים היטב לכל המעיין בגדרי איסורי התורה הנמצאים בש"ס ובפוסקים ובספרי חכמת האמת.

ולאחר כל זאת, אין ראוי לציבור החרדים לדבר ה', המדקדקים קלה כחמורה, להטות אוזן לכל אשר ישא את נפשו בכפו, ויחליט על

דעת עצמו לכתוב איזה מאמר לנסות להוכיח ש'הכל מותר, וזאת ע"י שמחלק חילוקים שונים ומפרש כל מיני פרשנויות¹, מדוע למרות כל דברי גדולי הפוסקים שאסרו, בכל זאת הכל כביכול מותר...

ברור הדבר כי לא זו הדרך אשר צריך האדם ללכת בה!!!

אמנם לאחרונה ראו ראינו כי אותם המנסים להתיר בכל עוז, פנו לאיזה רב חשוב מו"ץ מעיה"ק ירושלים ופרסמו מכתב בשמו להתיר את כל העניינים הנ"ל, וזה תוכן דבריו:

א. השימוש באנרגיה ובמטוטלת וכל כיוצ"ב הוא ע"י כוחות רוחניים המותרים בשימוש, אשר מקורם ממלכות דמלכות דעשייה, וטעם ההיתר הוא כיוון שלא פונה אליהם ודומה הדבר לשאר העניינים הסגוליים המותרים. והכל בכלל הטבע הניתן לנו. ואילו כישוף וכו' הוא משורש [מקום] רוחני הרבה יותר גבוה.

ב. כל הפוסקים הגדולים התירו דבר זה.

ג. כן התיר מרן הגר"ש אלישיב זצ"ל.

ד. יש לנו מסורת על כך ממהרח"ו זצ"ל והרש"ש זצ"ל שהשתמשו בעניינים כאלו [ר"ל במטוטלת].

ועל הטענות הללו, הורו גדולי הפוסקים כי יש להשיב, ולהוכיח בעליל כי כל הדברים הללו אינם נכונים כלל, וזאת על מנת למנוע מכשול, טשטוש ובלבול מהציבור היקר.

לצורך כך מביאים אנו במאמר זה לפני הקוראים, את דעת מרן הגר"ש אלישיב זצ"ל האמיתית, ממכתבים נדירים שקיבלנו בעת האחרונה מגדולי תלמידיו המובהקים [לדחות הטענה השלישית], וכן את שמות חלק מגדולי הפוסקים האוסרים [לדחות הטענה השניה] והמעייין במכתבים המצורפים יווכח מהי דעת התורה האמיתית בעניין דברי אותו הרב החשוב [לדחות גם את הטענה הראשונה והרביעית].

כמו כן כתבנו בס"ד תשובה על עצם הטענות, אשר נשלחה אל אותו הרב החשוב, תשובה זו קיבלה תחילה הסכמות מרבותינו הפוסקים שליט"א, וכן מת"ח גדולים וחשובים הבקיאים היטב בחכמת האמת, ורק לאחר מיכן נשלחה אליו, ולאחר שניסה להשיב על דברינו

¹ ובאחד המאמרים כתב בשמי הרבה סברות ודקדוקים אשר לא העליתי על ליבי, ומתוך כך הקשה קושיות, והעלה כל מיני היתרים, ועיינתי ברוב הדברים שם, וכל דבריו שלא בדקדוק. וכל המעיין היטב במקורות אליהם ציין בספר שאלת המטוטלת, יבין היטב את אשר כתבנו.

כתבנו תשובה נוספת לדבריו, וכל המעיין בתוכן התשובות יוכח בעליל הצדק עם מי.

וכל המעוניין לקבל את מלא תוכן התשובות² יפנה למייל:

9742663@OKMAIL.CO.IL [נא לציין הבקשה]

כמו כן ניתן לקבל את פרק א' מהספר המברר את מציאות המוטלת וכן את דעת גדולי הפוסקים בהרחבה [פרק י'] וכן פרק נוסף ובו הדרכה מעשית מפורטת למטפל ולמטופל למנוע את ההשתמשות בשיטות האסורות [כ 100 עמודים] בכתובת מייל זו.

וידעתי גם ידעתי כי מכאן ולהבא ינסו לכתוב ולפרסם שוב ושוב כל מיני התירים וחילוקים שונים, אמנם המעיין היטב במאמר זה, יוכח אחת ולתמיד מהי האמת לאמיתה, ומעתה כל השומע לאותם מאמרים עליו נאמר בדרך שאדם רוצה לילך וכו'.

ונסיים בדברי מרן הגרא"ל שטיינמן זצ"ל באיילת השחר [עה"ת דברים ד' י"ח] השייכים לעניין דידן כמין חומר, וז"ל: **והנה התורה מאריכה לפרט איזה צורות לא לעשות, ולא כתוב אזהרה כללית שלא לעשות שום תמונה. ויתכן משום שדברים שאנשים מתאווים וחושקים לעשותם, לא מספיק להזהיר עליהם באזהרה כללית, כי אנשים יורו היתר ויאמרו שזה לא נכלל באיסור וכדומה, אלא צריך לפרט שהכל אסור [ועיין במכילתא פר' יתרו כ' ד', דלמדו שם הרבה לימודים שלא לעשות שום מיני ע"ז, ובמכילתא שם מסיים כל כך רדף הקב"ה אחר יצר הרע שלא ליתן פתחון פה למצוא לו מקום מתלא], עכ"ל.**

יעזור השי"ת שהאמת לאמיתה תהיה ברורה לכל, ועם ישראל הקדושים יתרחקו משיטות טיפול אלו האסורים, ובזכות כך נזכה במהרה לגאולה הקרובה ברחמים אכ"ר.

וראינו צורך להדגיש כי מאמר זה וכל המכתבים המצורפים נכתבו בהקפדה גמורה בתכלית הזהירות מאיסור לשון הרע, וביזוי כבוד ת"ח ח"ו. וכל האמור כאן מתייחס אך ורק לגוף הטענות שהבאנו לעיל, ולא חלילה אל אותו הרב החשוב עצמו, אשר בוודאי כוונתו היתה לשם שמים, וכבודו במקומו מונח.

אלחנן גרין

² ר"ל את התשובות אשר השבנו לו, וכן סיכום מפורט של כל טענותיו עליהם מתבסס להתיר, ומה שהשיב לנו. אבל את מכתבו המלא איננו רשאים לפרסם.

מכתב הגאון רבי משה מרדכי קארפ שליט"א והצטרפות הגאון רבי עזריאל אויערבך שליט"א תלמידיו המובהקים של מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל

בס"ד

משה מרדכי קארפ

קרית ספר

היות וראיתי שפרסמו בשם רבינו הגדול מרן הגרי"ש אלישיב זצוקללה"ה בדבר טיפולים של מח א' והמטוטלת וכל כיוצא בהן, כאילו דן בזה ויצא בהיתר מתחת ידו, הנני להודיע שכ"ז אינו אמת, וההיפך הוא הנכון שרבינו זצ"ל אסר כל טיפולים אלו כל זמן שאין להם רא' והוכחה לפעולה בדרך טבעית, וכידוע שכל טיפולים אלו מקורם בעובדי ע"ז וכישוף ומעלה באוב אשר חלק ד' לכל העמים.

וכבר כתב בספר החנוך מצוה תקי' על כל המחזיקים בנחלות אלו אפילו ע"י שמתבודדים וקובעים ע"פ הכונה וההרגש שלהם ומתוך ההתבודדות והקביעות החזקה, רואים ענייני העתידות, ויתקימו דבריהם ברוב. והביא שם הרבה דוגמאות לזה כמו המטוטלת וכיו"ב, שכל אלו אסרה התורה"ק באיסור חמור, וכל אלו הם סיבה גורמת לאמר עזב אלקים את הארץ. וע"ז נאמר "עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו".

וכל שם בטעם האיסור לפי שכל ענינים אלו מטעים ההמון ויחשבו בשביל שיצדקו קצת מהדברים שיגידו להם בעלי הקסם, שכל הפעולות שהן בעולם סיבתם המזלות והכחות וכמעט יקראו מן הכת הרע הזה האומרים עזב אלקים את הארץ.

ושם במצוה תקיא' כ' "ומכל אלו הדברים המגונים והמכוערים תרחיקנו התורה תכלית הריחוק ואין ראוי לעם קדוש מחזיקי הדת לתת מחשבה בכיעורין אלו ומהיות העניינים אלו רחוקים מאד וכעורים לפניו ית' ובהם ניצוץ מעיני עבודה זרה הזהירונו ע"ז בלאו" ע"כ. הרי שכל פעולות אלו וכיו"ב כולם מעשים כעורים אלו שאסרה התורה"ק אשר מקורם בעובדי ע"ז כידוע.

וכאשר דברים אלו נוגעים לאיסורים חמורים אלו פשוט שיש להתרחק מכ"ז ביותר ולא להכנס לשאלות חמורות בחילוקים דקים שיכולים לטהר השרץ בק"נ טעמים. וע"ז גופא נא' תמים תהיה עם ד' אלקיך לילך עמו בתמימות ובפשיטות ולא לחפש אמתלאות ותירוצים וכדו', ואז תהיה עמו לחלקו וכמ"ש רש"י.

והנה מה שפרסמו שכך היתה דרך צדיקים ע"פ קבלה מעשית, חלילה מלשמוע דברים כאלו, והרבה זכינו לגדול אצל צדיקים וחסידים שכחם היה אך ורק בתפלה וברכה ועבודת ד', והיו מרחיקים מכל דרכים אלו כמטחוי קשת,

ובדורנו אשר רבו בו הנסיונות מרוב השפע המצוי בו, גם צריכים לעמוד בנסיונות כאלו, ועלינו להתהלך בתמימות, ולקיים תמים תהי' עם ד' אלקיך, ואז נהיה עמו ולחלקו.

משה מרדכי קארפ

הדברים ידועים ומפורסמים שמרן הגרי"ש זצ"ל התנגד מפורשות לכל הנ"ל מוח א' ומטוטלת, וכפי שכבר פורסם ע"י הגאון ר"ד מורגנשטרן שליט"א

עזריאל אויערבך

Handwritten signature of Ezrael Auerbach.

מכתב הגאון רבי דוד אריה מורגנשטרן שליט"א
תלמידו המובהק של מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל

דוד ארי' מורגנשטרן
ירושלים

בס"ד י"ט מנחם אב תשע"ח

בדבר השאלה אודות היתר השימוש ברפואות אלטרנטיביות שונות, היות
ובאחרונה פורסמו דברים הנוטים מן האמת בדעת מו"ר מרן הגרי"ש
אלישיב זצוק"ל, לפיכך יש להעמיד הדברים על דיוקם.

כאשר הצגנו בפני מו"ר זצ"ל את אופני הפעולות של רפואות
אלטרנטיביות שונות, כמו מח אחד, מטוטלת וכו', אשר פעולות אלו מכל
וכל. וע"פ הכלל שקבע בזה ע"פ דברי הראשונים והפוסקים, וכפי
שנתפרסמו הדברים דלהלן בחיי מו"ר ע"פ הוראתו:

"אין היתר להשתמש ברפואות אלטרנטיביות שמקורם בדעות עובדי
עבודה זרה, ויסודם בפעולות סחות לא טבעיים, אלא אם כן אפשר
להוכיח שהוא עובד בדרך "הטבע" בדרכי הבירור, ולא סגי בכך
שהעוסקים ברפואות אלו מאמינים שהוא "טבע". ויש לחוש בזה משום
קוסם קסמים מעונן ומנחש או משום דרכי האמורי. וקל וחומר אם לא
השמיטו מכלל הלימודים את חלק הע"ז שבדבר, שיש בזה איסורי ע"ז,
עכ"ל.

וע"ז באתי עה"ח.

דוד ארי' מורגנשטרן

תגובת הגאון רבי משה שאול קליין שליט"א לטענות שנאמרו במכתב הנזכר

RABBI MOSHE SHOUL KLEIN

Dayan in Beth Din of Hagaon Harav Wozner Zatzal
and Rabbi of "Or Hachayim" area Bnei Brak

משה שאול קליין

דומ"צ בכיד"צ דמרת הגר"ש ואזנר זצלה"ה
ורב שכונת "אור החיים" בני ברק

ב"ה, יום ימי החנוכה תשע"ט לפ"ק

כבר זה זמן רב שגיליתי דעתי בענין שיטות טיפול במח אחד וכל הנלוים אליהם, וכן בענין המוטטלת, שאסור להשתמש באלו על פי התורה, ועתה באתי שנית מאחר שנתפרסם מכתב אחד שיש מקום לזה ע"פ קבלה, ע"כ הנני בזה לומר שנאמנים עלי דברי הגאון המקובל רבי יעקב הלל שליט"א אשר מו"ר הגאון בעל שבת הלוי זצ"ל החשיבו עד מאד שכתב שכל זה בא מצד הטומאה ושרשם מטומאה הרצוצה של ע"ז וכישוף, וכמו כן ראיתי מכתב מהגאון הצדיק המקובל רבי יצחק משה ארלנגר שליט"א אשר כתב שזה בא ממקור הקליפות, והמתיר בזה כמטהר את השרץ בק"י טעמים, ודבריהם נאמנים עלי כמאה עדים.

והתורה אמרה (דברים י"ח י"ג) תמים תהיה עם ה' אלוהיך, וביאר רש"י ז"ל, התהלך עמו בתמימות ותצפה לו, ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבא עליך קבל בתמימות, ואז תהיה עמו ולחלקו, ע"כ, רש"י הק' הדגיש "ואז" רק באופן זה תהיה עמו ולחלקו, כמ"ש (דברים ל"ב ט) כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו.

וע"ז באתי עה"ח

משה שאול קליין

תגובת הגאון רבי יעקב תופיק - אביעזרי שליט"א לטענות שנאמרו במכתב הנזכר

הרב יעקב תופיק - אביעזרי
רב ואב"ד לקהילות הספרדים
ביתר עילית

ד"ר מנחם גרין

לכבוד הרה"ג אלחנן גרין שליט"א

הריני לחזק את ידיו של הרה"ג רבי אלחנן גרין שליט"א שטורח להפיץ אמונה בה' ולהוציא מדעתם של תמימים את האמונה בשיטות הריפוי החדשות שיסודן בהנהגות ארצות המזרח הרחוק.

אשר ידוע שיש להם טעויות רבות ומוליכים שולל את האנשים בהבטחות מוגזמות ובפרט שלפי תורתנו הקדושה יש להתחזק במצות "תמים תהיה" שלדעת רוב הראשונים נמנית בכלל רמ"ח מצוות עשה, וכמו שכתב רבנו יונה בשערי תשובה (שער שלישי) במעלת מצות הביטחון שהיא מצוה לקוות אל ה'. ולכן נאמר חסד ומשפט אשירה, שכטך ומשענתך המה ינחמוני. וכל מה שעושה ה' הכל לטובה. ודאי שכל השיטות האלו נוגעים להיסרון במצוה של "תמים תהיה" ויש בהם איסורים רבים של מעונן ומכשף וכמו שהאריך המחבר.

ואשר על כן למרות שמועות שונות בשם גדולים וצדיקים, הריני לגלות דעתי שאין לסמוך על השמועות הנ"ל, ושיש להתחזק באמונה בה' ולהתרחק מכל דבר המרחיק מה' ומהאמונה בו, ועיין מסכת עבודה זרה דף נ"ה עמוד א.

ויה"ר שבזכות התחזקות במצות "תמים תהיה" יזכה הרה"ג הנ"ל לברכה והצלחה וחפץ ה' בידו יצלח ונזכה שיקויים בנו מקרא שכתוב "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ", בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

באתי על החתום
יעקב תופיק-אביעזרי
ביתר עילית

דעת גדולי פוסקי הדור

כיוון שנתפרסם במכתב הנזכר [וכן בעוד איזה קונטרסים אשר ציטטו את דברי אותו המכתב 'במקום הסכמה'] כאילו כל גדולי הפוסקים התירו עניינים אלו, ראינו צורך להביא לפני הקוראים היקרים את האמת לאמיתה בעניינים אלו.

מצורפת להלן רשימה [חלקית] משמות מרנן ורבנן גאוני וזקני פוסקי הדור, ורבנים מורי הוראה פוסקים חשובים בארץ ובגולה, האוסרים עניינים אלו:

הגאון האדיר הגר"ש אלישיב זצ"ל	הגאון רבי מאיר בראנסדארפער זצ"ל	יב"לחט"א הגאון רבי יהודה טילמן שליט"א
יב"לחט"א הגאון האדיר גאב"ד ירושלים הגר"ם וייס שליט"א	יב"לחט"א הגאון רבי ישראל גואלמן שליט"א	הגאון רבי יצחק משה טולאנער שליט"א
הגאון האדיר רבי חיים קניבסקי שליט"א	הגאון רבי יעקב הלל שליט"א	הגאון רבי דוד פיינשטיין שליט"א
הגאון האדיר רבי נסים קרליץ שליט"א	הגאון רבי צבי ובר שליט"א	הגאון רבי משה מרדכי קארפ שליט"א
הגאון האדיר גאב"ד קארלסבורג רבי יחזקאל ראטה שליט"א	הגאון רבי חיים יוסף דוד וייס שליט"א	הגאון רבי נתן קופצניץ שליט"א
להבחל"ח הגאון האדיר רבי שמואל איזנברג זצ"ל	הגאון רבי מנחם מנדל לובין שליט"א	להבחל"ח הגאון רבי שלמה קורח זצ"ל
הגאון גאב"ד מאנשטוינדע זצ"ל	הגאון רבי יצחק מאיר מארגנשטערן שליט"א	יב"לחט"א הגאון רבי פנחס קורח שליט"א
יב"לחט"א הגאון גאב"ד קאשוי שליט"א	הגאון רבי יעקב שלמה מחסון שליט"א	הגאון רבי משה שאול קליין שליט"א
הגאון רבי שריאל איזנבערג שליט"א	הגאון רבי שלמה מחפוד שליט"א	הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א
להבחל"ח הגר"א בלומנקראן זצ"ל	להבחל"ח הגאון הגר"י ניימאן אבד"ק פאפא זצ"ל	הגאון רבי יצחק שטיין שליט"א
הגאון רבי ישראל בעלסקי זצ"ל		הגאון רבי יעקב אבישוד תופיק שליט"א

מן הראוי לציין כי רובם הגדול כתבו כן במפורש בפסקי הלכה הרבים, אשר דנו בנידונים אלו [חלק ניכר מהם מופיע בספר שאלת המטוטלת בהסכמות ובפרק י] רובם ככולם מר"ץ ופוסקי הלכה מובהקים, רבני קהילות, דיינים חשובים וראב"ד בק"ק הרבים בארץ ובעולם, ומעתיקי השמועה בעניינים אלו מגדולי הדור.

ואם עדיין נפשך לומר: הרי שמענו שיש איזה רבנים שמתירים...

מן הראוי לזכור היטב את דברי ספר החינוך, וז"ל:

מצוה ע"ח לנטות אחרי רבים, והוא כשיפול מחלוקת בין החכמים בדין מדיני התורה כולה, וכמו כן בדין פרטי... לנטות אחר הרוב לעולם, שנאמר [שמות כ"ג, ב'] אחרי רבים להטות... הודיעתנו התורה שריבוי הדעות יסכימו לעולם אל האמת יותר מן המיעוט. ובין שיסכימו לאמת או לא יסכימו לפי דעת השומע, הדין נותן שלא נסור מדרך הרוב. ומה שאני אומר כי בחירת הרוב לעולם הוא בששני הכיתות החולקות שוות בחכמת האמת, כי כן נאמר בכל מקום...

ומשרשי מצוה זו, שנצטוינו בזה לחזק קיום דתינו, שאילו נצטוינו קיימו התורה כאשר תוכלו להשיג כוונת אמיתתה, כל אחד ואחד מישראל יאמר דעתי נותנת שאמיתת ענין פלוני כן הוא, ואפילו כל העולם יאמרו בהפכו לא יהיה לו רשות לעשות הענין בהפך האמת לפי דעתו, ויצא מזה חורבן שתעשה התורה ככמה תורות, כי כל אחד ידין כפי עניות דעתו. אבל עכשיו שבפירוש נצטוינו לקבל בה דעת רוב החכמים, יש תורה אחת לכולנו והוא קיומנו גדול בה, ואין לנו לזוז מדעתם ויהי מה, ובכן בעשותינו מצותם אנו משלימין מצות האל, עכ"ל.

והדבר ברור וידוע כי רוב רובם של הפוסקים, רוב מנין ורוב בנין אסרו עניינים אלו, ומעתה ברור הדבר שלא ניתן לסמוך בזה על המתירים.

ואחרי כל זאת, עדיין ראינו צורך להביא לפני הקוראים ציטוט מדברי חלק מגדולי הפוסקים ועמודי ההוראה, למען הסר ספק מלב:

[צילום המכתבים המקוריים מובא בספר שאלת המטוטלת בפרק י']

הגאון הגדול רבי מאיר בראנסדארפער זצ"ל בעל שו"ת קנה בשם:

במכתב שנכתב ע"י בנו הגאון רבי משה בראנסדארפער שליט"א נכתב בזה"ל:

...אחרי ששמע מכמה וכמה שאין בריפוי הנ"ל [א.ה. ר"ל מח אחד] יסודות טבעיים בלבד, ומלבד זה אפשר יש בזה עוד חששות, על כן אמר לי שאין להשתמש בשיטת ריפוי זה...וראיתי שהורה למעשה שלא להשתמש בריפוי זה.

הגאון הגדול רבי יצחק טוביה וייס שליט"א גאב"ד העדה החרדית:

...אבל מה שקוראים מח א', שבן אדם כאן מתדבק במחשבתו בחולה במדינה אחרת וכדומה, זה אין נראה דרך הטבע כלל, ונראה כמין קוסם ומכשף, והדעת נותנת שזה אסור.

...יש גם איזה דרך שמהפך בשלשלת שבידו [א.ה. ר"ל מטוטלת] וע"י זה מגיד עצות ורפואות, וזה בוודאי יש לאסור אם לא בפקוח נפש.

הגאון הגדול רבי משה שאול קליין שליט"א רב שכונת אור החיים ודומ"ץ בבד"ץ דהגר"ש ואזנר:

אשר שאלתם בדבר שיטת טיפול הנקראת "קיניסילוגיה" - "מח אחד"...ההוראה למעשה בזה היא שכל שיטות הטיפול שפועלים בצורה שאינה ברורה לקהל הרחב, יש להמנע מלהשתמש בהם, **ולא משום מראית העין בלבד אלא זהו עיקר הדין**, שכל דבר שאין ברור דרך פעולתו הוא נכלל בכלל דרכי האמורי.

...שיטות טיפול כמו מטוטלת והדומין לה...יש להמנע מהן.

...ושיטת הקיניסילוגיה גם היא בכלל הדברים שיש להמנע מהם.

הגאון הגדול רבי ניסים קרליץ שליט"א גאב"ד בד"ץ בבני ברק:

ראיתי את הספר לא נחש ביעקב בירורים בהלכות מנחש ומכשף...והיות שיש בעניין הזה גם הרבה דברים שאנשים נכשלים בזה מחוסר ידיעה, הרי יש תועלת גדולה שנכללו בו כל הפרטים בספר, וראוי הספר להדפיסו ולהפיצו בישראל.

הערה: ספר לא נחש ביעקב עוסק בגדרי איסור כישוף דרכי האמורי וכו' ובא להוכיח את האיסורים שיש למשתמש במטוטלת, במוח אחד ובהילינג. וכאמור לתוכן הספר להלכה למעשה, הסכים מרן הגר"נ קרליץ שליט"א.

גילוי דעת

נחרדנו לשמוע לאחרונה כי בקרב מחנינו ישנם כאלו המתירים להשתמש בשיטות רפואה אלטרנטיביות ע"י שרשרת המטוטלת ושימוש בכח האנרגיה וכן כל כיוצ"ב, לצורך רפואה וגילוי נסתרות. וטענתם בפיהם כאילו מדובר בכוחות רוחניים המותרים בשימוש וכאילו נחשבים כחלק מן הטבע. ועוד הביאו על כך ראיות מספרי קבלה מעשית של תלמידי האר"י זצ"ל, ובכך טענו כאילו מקובלנו לעשות כן מדורי דורות.

ועוד הוסיפו לטעון כאילו כל הפוסקים סוברים להתיר עניינים אלו, וכאילו מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל הסכים עמם להיתר. והיות ועניינים אלו נוגעים ביסודות האמונה, ושמענו כי הרבה טועים בזה ומשתמשים בשיטות טיפול אלו רח"ל, באנו בזה לגלות דעת תורה לציבור החרדים לדבר ה', כי

אין להשתמש בשיטות טיפול אלו, והדבר ידוע מאז ומעולם

כי אין להתיר שום שימוש בכוחות רוחניים, ובוודאי שאין ללמוד הלכה למעשה לכלל הציבור ממעשיהם של קדושי עליון האר"י זצ"ל וחבריו אשר נעשו בכוונה ובקדושה הראויה, לשיטות טיפול אלו, אשר ידוע וברור כי מקורם מהמזרח הרחוק, ומושגתם על יסודות ע"ז וכפירה רח"ל [ואע"פ שהמטפלים הרבים אינם יודעים זאת, אין זה מגרע מהאיסורים הכרוכים בכך], ויש להתרחק מהם בתכלית הריחוק. וכך היא דעת רוב רובם של הפוסקים בדורינו ומאז ומעולם, ולא כפי שניסו לטעון.

והכלל בזה הוא שיש לחשוש בכל פעולה רפואית, בזמן שאינה טבעית ממש ע"פ דעתם של חכמי הדור, ובפרט כאשר ידוע כי מקורם מעו"ז ואמונות טפילות [גם אם השיטה באמת מועילה]. וכן הורה מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל, כמבואר בפסקי דין ירושלים כרך י' עמ' 535 מתלמידו המובהק הגרד"א מורגנשטרן שליט"א.

ובזכות הזהירות וההתרחקות מפעולות ואמונות טפילות האסורות עפ"י דתוה"ק, אשר עליהם הכתוב אומר "ואתה לא כן נתן לך ה' אלקיך", נזכה לייעוד "ונתן לך רחמים ורחמך", ויתקיים מאמה"כ "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, ומלאה הארץ דעה את ה'", בגאולה השלימה והקרובה, אכ"ר.

שנת ה'תשע"ח
דפדפו שנים לא מצאנו דבר כזה לא דבר של חכמה ולא דבר של חכמה
אשר ה' לא יאמר כן ולא יאמר כן ולא יאמר כן
מין שר התורה רבי חיים קניבסקי

הרב

הרב ישראל גואלמן
הרב ישראל גואלמן
הרב ישראל גואלמן

הרב מנחם מנדל לובין

הרב יהודה סילמן

הרב שריאל רזנברג

הרב שלמה קורח

הרב שלמה קורח

הרב פנחס קורח

הרב פנחס קורח

הרב שלמה קורח

הרב שלמה קורח

הרב שלמה קורח

דעת גדולי הרבנים המקובלים הידועים בעניין המטוטלת, מח א' וריפוי ע"י כח האנרגיה (וכל כיוצ"ב)

מכתב הגאון הצדיק המקובל רבי יצחק משה ארלנגר שליט"א

מראשי ישיבת שער השמים

בס"ד

יום ה' כ"ח מנחם אב תשע"ח

אל כבוד הרב הגדול מופלא ומופלג ידו רב לו בתורה ותעודה אוצר כלי חמדה מלא בכל מדה נכונה אשר העמיק שאלה והגביה תשובה למעלה למעלה מפליא פלאות כל רואהו יעיד כי נפלא מאד מאד ה"ה הרה"ג רבי אלחנן גרין שליט"א

אחוי קידה קמי מעלת כבוד רב מופלא כמהו !

הן חמותי ראיתי את אשר קויתי ימים רבים לראות הלא הוא ספרו הנפלא הנקרא **שאלת המטוטלת** אשר צלל במים אדירים לברר וללבן איסור תורה של קוסם קסמים מעונן ומנחש, ולא תלכו בחוקות הגוי, ודברים האסורים משום דרכי האמורי.

הנה אדברה את אשר עם לבבי, הנני מכיר טובה גדולה למר על ספרו הנפלא וממש **שליחותן קא עבד !** כי היה עם לבבי להניח את כל עסוקי לברר וללבן הלכה זו הרופפת, כי דמי רותח בי על ההיתר אשר נהגו בו רבים בענין שאלת מטוטלת, וממש לפעמים כמעט סמרו שערות ראשי עד היכן הדברים מגיעים, וכבר רשמתי דברים בקונטרס אני מאמין ה' הנקרא תמים תהיה, ורבות מחשבות בלבי, והנה ראיתי כי עצת ה' היא תקום, כי מן השמים זכי ליה למר לכתוב ולהריע אף להצריח, לשאוג ולהתריע על גודל המכשלה הנוגעת באיסורי תורה חמירי דחמירי, ועוד זאת הוסיף ללבן ולברר עם רבנים המתירים לשמוע וללבן את דבריהם, ולהוכיח עד כמה אין מקום להתיר !

הנה זה ימים רבים ושנים אשר הגאון המקובל רבי יעקב הלל שליט"א הוציא לאור ספר "תמים תהיה" לברר ענינים אלו, ובודאי הועילו הדברים, אבל צריך

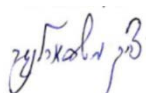
להפיצם בקרב עם רב, ועדיין לא עלתה ארוכה למכה זו, וזכורני בעוד מורי רבי הרה"ק מהרי"מ מראחמסטריווקא זצוק"ל זי"ע בחיי חיותו, כאשר ראה את אשר רשמנו בספר שבעה עינים אשר זכנו הבורא יתברך בפרק ט"ז מהחלק הראשון נחה דעתו מאד מאד יעו"ש, כי ייחם לבבנו, ומה נוסף כהיום הזה אז דברנו על "מקובלים" והיום מדובר על נשים שלמדו את חכמה זו מגויים וחפשיים אהה! אהה! על זה! אשר דמינו רותח כסיד ממה שאזננו שומעות על כל הרעה, ובכן מכיר אני טובה גדולה למר אשר בירר וליבן גם עם המתירים לדעת מה זה ועל מה זה, (ומאד עגמה נפשי על אשר הדפיסו את הספרים הנ"ל של הרמ"ז ומהרח"ו השייכים אך ורק לשרידים היראים ולא ח"ו להמון עם) ובכן עתה הכל פרוס כשמלה השומע ישמע ויזהר.

והנה ראיתי רב מובהק ומקובל גדול כמתיר את הדברים, והרי הוא כמסביר כי על פי הקבלה אור ה' היורד לעולם הנקרא מלכות דעשייה, ואור ה' בתוך כל דבר וכו' וכו', וכאילו מותר להמשיך את אור ה' וכדומה, גם שמעתי כי יש שחשבו מענין החסידות המבארת כי לעולם ה' דברך נצב בשמים גם כדברים הנ"ל, והנה להבהיר כי בודאי הקב"ה מחייה גם את הקליפות, עם כל זה אסרה התורה ככל הדברים הנ"ל, ונענה ונאמר כלשון התוספות (עירובין י"ג ע"ב) תימה מאי חריפות לטהר את השרץ שהתורה טמאתו, ואם קשה עיין בספה"ק המסבירים ענין זה. וגם בתמימות בלא שום הסבר **התורה אסרה ודיו!** ובפרט שעניין המטוטלת איתא בפירוש בתוספתא.

ומה לנו לגבב דברים בענין זה הלא הרואה יראה את דברי המתירים וישאל שאלה אחת מהיכן דנתני להתיר על פי סברה אי אפשר להתיר לא איסור דרבנן וק"ו דברים דאורייתא ודי לנו בזה. ועיין באור יקר שיר השירים בדרישות וחקירות עמ' ל' ל"א שם מפורש להדיא שלא כדבריו! ובודאי ברור הדבר כשמלה כי אין להתיר וכבודו צודק בכל דבריו.

ממני המצפה לראות בקרוב בקרוב את גאולת ישראל ואשיבה שופטין כבראשונה ויועצין כבתחילה ומלאה הארץ דעה את ה' במהרה בימינו אמן.

יצחק משה ארלנגר

דעת הגאון הצדיק המקובל רבי יעקב משה הלל שליט"א

ראש ישיבת חברת אהבת שלום

...אשר חדשים מקרוב באו, ומהם הפועלים ב"אנרגיה", וב"הילה" שסביב לגוף האדם, ובשיטה הנקראת "מוח אחד", וכן ב"מטוטלת", ועוד בדומה להם בכל שם וחניכא דאית להו, אשר רבים טועים בהם בזמננו, כי נעשו להם כרפואות פלאיות וכמגידי עתידות ונסתרות כהאורים ותומים שבזמן המקדש, ופתי יאמין לכל דבר, גם בהבל נתעה, במקום לסמוך רק על דרך התורה ועצת חכמינו ז"ל.

ולזה באתי בכאן להודיע בשער בת רבים, כי אין באלה ובכאלה חלק יעקב, כי הפועלים בשיטות אלו הם רמאים הגונבים דעת הבריות בכוונה, ויש שמאמינים בהבלים אלו, הטועם בהם בדמיונות של הבל לחשוב שיש במ מועיל. **ויתכן וישנם עושים בדרכי כישוף ובכוחות הסטרא אחרא, ובפרט באותן פעולות אשר להן שרשים בטומאה הרצוצה של עבודה זרה וכישוף רח"ל, המיוסדים על השיטות הנפוצות בארצות קדם שבמזרח הרחוק, וכהיום מצודתם פרוסה בכל העולם, שכל דרכיהם באו להם כירושה מבני הפלגשים אשר לאברהם, שנתן להם אברהם מתנות הראויות להם בעת שולחם וכו', עכ"ל.** [קטע מתוך מכתב גילוי דעת המודפס בתחילת ספר שאלת המטוטלת]

דעת הגאון הצדיק המקובל רבי יצחק מאיר מורגנשטרן שליט"א

ראש ישיבת תורת חכם

בעניין השימוש בכח האנרגיה לרפואה

...וגילו דרכי רפואה ע"י כמה מיני התבוננות בהם, שע"י דרכי התבוננות אלו ממשיכים לפי שטותם רפואות או ישועות לכל מיני עניינים, או על ידי כמה מיני פעולות או תנועות שונות וכו', ולשטותם הספירות שלהם שהוא גופא הע"ז שלהם, הם נותנים שפע ע"י התבוננות אלו, או הפעולות השונות הנ"ל, והוי לשיטת הרמב"ם איסור גמור של כישוף כיוון שבספריהם מבואר שע"י שעושים התבוננות זאת או פעולות הללו, ממשיכים הכוחות מע"ז שלהם שהם בספירות הטמאות שלהם (שהם הכתריין דמסאבתא שלהם), הרי נכלל דבר זה באיסור כישוף ולא

רק באיסור דרכי האמורי וכו', עכ"ל. [שו"ת ים החכמה כרך 8 סימן ט"ז אות ד']

בעניין השימוש בשיטת מח אחד בבדיקת שריר (א.ה. והוא הדין במטוטלת)

...כלל הדבר, שכל שלא נתגשם השפע בהגוף באופן ברור שאפשר לראותו בגשמיות [כגון הרופא שבודק להחולה], ורק צריך לשאלה להנפש וצריך לכת המדמה, נקרא שהוא מעורר הכח הרוחני של המדמה דרך פעולה, והוא בכלל איסור [וצריכים לדעת דהאנשים שמתעסקים בעניינים הללו קוראים אותם בכל מיני שמות כגון 'כח הנפש' או 'כח הגוף הטבעי' או 'תת מודע' וכד', אבל הכל אחד הוא הנפש והדמיון שהוא מניע לידע

תשובתו], עכ"ל. [שו"ת ים החכמה תשס"ז כרך 15 עמוד מ"ז]

תמצית חלק עיקרי מהעניינים המבוארים בספר שאלת המטוטלת **[כולל הוספות שטרם הודפסו]**

א. הסבר על הטיפולים שחלקם כבר מעורב גם בשיטות הקונבנציונאליות.

יסוד כל השיטות זהה, ומתבצע בשלשה שלבים:
א. אבחון ע"י חיבור אל ה"תת-מודע" של המטופל כדי לשאול מהו הגורם השורשי לחולי.
ב. תהליך של פריקה של הגורם החוסם את הריפוי.
ג. תהליך של טעינת ערכים ועניינים חיוביים הממלאים את החלל הפגוע, בבחינת "סור מרע ועשה טוב".
העניינים העיקריים שבהם עוסק ספר זה בשיטות הטיפול השונות, הוא בנושא האיבחון של שורשי הבעיות, מכיוון שבכל השיטות הוא זהה.
איבחון זה מתבצע באחד מהאופנים הבאים:
1. מטוטלת.

2. מבדק שריר על ידי המטפל ביחס לגוף המטופל.
3. מבדק שריר על גוף המטופל עצמו.
חשוב לציין, כי המטופל לא ראה קודם לכן (וגם לאחר מיכן) את תוכן הספרים שבהם מאובחן, ובכל זאת יכול ע"י השריר שלו לגלות מה טוב עבורו, ובאיזה עמוד בספר זה נמצא.
אם בעבר היו כאלו שטעו לחשוב כי שואלים את הגוף עצמו רק על הידוע לו, כיום כבר ידוע שאינו כן, כמו כן יש לדעת כי כיום רוב המטפלים מבצעים את בדיקת השריר על עצמם ולא על המטופל (כמו שכתוב בספריהם...) ובאופן זה יתברר לקמן כי הדבר אסור משום קוסם.

4. על ידי מחשבה והפעלת כח המדמה.
על פי רוב אופן נעשה רק למומחים שהתעסקו קודם לכן בשימוש במטוטלת או שריר, או במדיטאציות, וקיבלו יכולת חיבור זמינה אל המידע הרצוי, במובן המקצועי קוראים לזה 'פקיחת העין השלישית' או הצ'אקרה השישית, הנותנות כביכול יכולות על למתחברים לכח האנרגיה.

המשכת והזרמת האנרגיה

הליך טיפול נוסף הנקרא 'הילינג' נעשה ע"י המשכת אנרגיה אל גוף המטופל, ניתן לעשותו בכמה אופנים:

ע"י המחשבה - המשכת אנרגיה חיצונית, העצמת אנרגיה פנימית מהגוף [ניתכן מאוד שזה אותו הדבר].

באופנים אלו קיימים כמה דרכים להעביר את האנרגיה אל החולה:
נגיעה בגופו, העברת יד סמוך לגופו ממש [לגעת ב'הילה'], טיפול ממרחק, העברת האנרגיה למשקה [המטופל צריך לשתות או להניח סמוך למקום החולי]

כמו כן בעניין שחרור חסימות אנרגיה בגוף עצמו, מצינו שנעשית הזרמת אנרגיה ע"י פעולות שונות - תנועות משונות, לחיצות בנקודות מסוימות בגוף [כפי שנעשה בשיטות קניסיוולוגיה, מח א, שלשת המימדים, EFT, TAT ועוד]. בפעולות אלו, לא מבורר אם הכוונה רק לאנרגיה מתוך הגוף או גם מחוצה לו [ושמעתי אומרים לכאן ולכאן]

כמו כן מצינו שנעשה ע"י מחטים או חשמל - לפעולות אלו יש יותר מבוא בשכל להבין את יכולתן להועיל ויש גם מחקרים בנושא שהדבר פועל בצורה טבעית לחלוטין [ולמעשה יש לשאול כי יש בזה כמה חילוקים לדינא].

בירור מהות הפעולות השונות לדעת המומחים העוסקים בזה:
חשוב לציין כי ברוב הפעולות הנ"ל, לא מובא שום הסבר הגיוני מדוע פעולות אלו גורמים לתוצאה הנדרשת והדבר בולט בשיטת מח א ביתר שאת, שהרי בכל מקום שהיה להם הסבר הוא כן נכתב...
מטפל מומחה בכיר העיד בפני כי בשיחה שערך עם יו"ר השיטה בארץ, הוברר כי הטיפול בבדיקת שריר מרחוק דורש 'אינטואיציה גבוהה' ויכולות רוחניות גבוהות, כך אמרה אשה שאינה שומרת תומ"צ.
אכן מצינו לזה בספריהם רמז למהות העניין:
בחלק מן השיטות נאמר מפורשות כי הפעולות הללו נתגלו ע"י בדיקות שריר, הדרכה מגבוה ע"י מדיטאציות. [כן מוכח בשיטת איוון חיים]
המסקנה המתבקשת היא שהמידע נתקבל ע"י תקשורים עם כוחות עלומים (הקרואים מדיומים או מדריכים רוחניים – כוחות רוחניים) בבדיקת השריר ויתכן כי בעוד שיטות תקשור, ולא ברור אלו פעולות מועילות משום גילוי חדש ביכולת הנפש ואלו פעולות הם המשכת כוחות רוחניים האסורים בשימוש, כמו כן האבחון ע"י בדיקת השריר מוכיח בעליל כי מגלה על ידו נסתרות, ויש בזה איסור כישוף או קוסם.

ב. הוכחות מהמציאות [מתוך בירור מעמיק וידע מדעי נרחב, וכן מהנכתב בספרי מייסדי השיטות ומתחקור מטפלים בכירים] וכן מדברי רבותינו הפוסקים ששיטות אלו אינם טבעיות אלא יש בהם חשש ברור לשימוש אסור בכוחות חיצוניים/רוחניים.

הקדמה

לא באנו לחדש דבר, באנו לחדד ולהוכיח כי רבותינו גדולי הדור זצ"ל ויבלחטו"א אכן צדקו³, המציאות שנחשפה לעיניהם היא המציאות האמתית והברורה לכל

³ מרן הגר"ש אלישיב זצ"ל [כידוע לכל תלמידיו המובהקים, כאשר ביררנו וקיבלנו באופן אישי], מרן הגר"מ בראנסדארפער זצ"ל, מרן גאב"ד העד"ח רבי יצחק טוביה וייס שליט"א, מרן הגר"נ קרליץ שליט"א, מרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א, הגאון הגדול רבי ישראל בעלסקי זצ"ל, הגאון הגדול רבי משה שאול קליין שליט"א, הגאון הגדול רבי מנחם מנדל לובין שליט"א, הגאון הגדול רבי עזריאל אורבנך שליט"א, הגאון הגדול רבי חיים יוסף דוד וייס שליט"א [בעל שר"ת ויען דוד], הגאון הגדול רבי משה מרדכי קארפ שליט"א, הגאון הגדול רבי נתן קופשיץ, הגאון

המעין בדבר, ומן התימה והמרמה להציג ברכים כאילו עניינים אלו טבעיים ממש ומותרים ללא פקפוק.

דברי רבותינו בהגדרת העניינים שאינם טבעיים

כיצד דנו רבותינו זצ"ל בעניינים הדומים לזה, והתייחסו לדבר שנראה שלא כדרך הטבע כעניין רוחני האסור [כישוף או קסם]:

שו"ת תשורת ש"י סי' קכ"ט, שו"ת טוב טו"ד מה"ת סי' מ"ח, ספר ידי חיים הל' ט' באב, שו"ת מנחת יצחק ח"ו סי' פ', שו"ת שבט הלוי ח"ג סי' ק"ז, קה"י באורחות רבינו.

ההגדרה: כל כח שעונה על שאלות⁴ או שרואים בו דבר היוצא מגדר הטבע – נכנס לקטגוריית כישוף לחלק מהדעות, ולחלקם לקטגוריית קוסם.

ביאור הדימוי בין שיטות אלו לדברי חז"ל בתוספתא ובספרי בעניין קוסם, דברי הבא"ח בספר "ידי חיים", גורל החול מהו? וביאור האיסור משום קוסם לדעת רבינו ירוחם, התשב"ץ, והבא"ח [ואף למתירים הוא היתר מיוחד כיוון שמוזכר בזה"ק ונעשה בדרך תפילה, וגם בזה הגר"י הלל שליט"א במכתבו ביאר העניין להיפך ושמקורו מהגוים].

הגדרת כישוף וקוסם עפ"י רבותינו ז"ל

כישוף וקוסם הוא המשכת כוחות רוחניים לצורך פעולה או קבלת מידע, הרבה מפרשים מסבירים שנעשה ע"י כוחות הטומאה.

היכולות של המטוטלת [ומבדק השריר]

מקורות על סוגי השימוש הנעשים בפועל בארץ ובעולם, בעבר הרחוק ועד לימינו אנו, והם: עתידות, גילוי מחשבות, מציאת חפצים וחומרים שונים [מים, פחם], הטענת אנרגיות למאכלים. וכן אופן התנועה בכח חזק ביותר [במטוטלת בצורת מקל

הגדול רבי ישראל גואלמן שליט"א, הגאון הגדול רבי יצחק שטיין שליט"א, הגאון הגדול רבי יצחק מאיר מורגנשטרן שליט"א, וכן מצינו לת"ח גדולים חכמי ספרד ותימן הגאון הגדול רבי יצחק רצאבי שליט"א, הגאון הגדול רבי שלמה מחפוד שליט"א, הגאון הגדול רבי יעקב אביעזר תופיק שליט"א, הגאון הגדול רבי יעקב הלל שליט"א, הגאון הגדול רבי שלמה קורח שליט"א, הגאון הגדול רבי פנחס קורח שליט"א. ועוד הרבה פוסקים חשובים, אלא שקצרה היריעה מלהכיל. כל אלו העלו את דבריהם על הכתב, וידוע כי אין להתייחס כלל לשמועות שווא, הנפוצים לרוב בעניינים אלו ללא מכתבים מפורשים, כשם שהרוצה לאכול מאכל מברר תחילה היטב מיהו ההכשר המעיד עליו, או על תעודה מוסמכת ורשמית של המסעדה וכדומה, וכל שכן שאין לסמוך בזה על מי שפרנסתו מכך, כפי ששמעתי מגדולי הפוסקים.

⁴ שהרי תחילה כתב לאסור משום כישוף כיוון שהשלחן מתנועע, ובהמשך דברי הטוטר"ד כתב, וז"ל: "ומה גם עתה שנודע ששאלו ישאלו בו ובמטה אשר בידם, וגם כותב ומשיב, ודאי הוא מין כישוף". מבואר שזהו טעם נוסף ונפרד לאסור. והתש"י כתב נמי הכי, וז"ל: "ועושה עם השואלים נפלאות גדולות אשר נעלם מעיני השכל".

Y בלבד מקובל בשימוש עבור מציאת כיווני יציאה]. ומובן לכל כי יכולות אלו אינן דבר טבעי, כפי שיתבאר לקמן.

יכולת ידיעת עתידות ומחשבות אינן דבר טבעי

מדברי רבותינו נלמד אלו יכולות קיימות בנפש ואלו לא - עתידות [חגיגה ט"ז] ומחשבות אינן מיכולת הנפש אלא בהתחברה אל כוחות רוחניים [גמ' בפסחים נ"ד, ושם בבן יהוידע וביעב"ץ, שבט מוסר, מהר"ל בבא בתרא י"ב].

ואילו לכוחות רוחניים מצאנו בהדיא שיש את היכולת הזו [גמ' חגיגה שם, רמב"ן עה"ת, רלב"ג, רמ"ק, שפת אמת ועוד].

- הוכחה מהתייחסות הגוים אל המטוטלת כאל כח רוחני מלפני אלפי שנים ועד לימינו אנו, ומוכח מרבותינו כי יש להתייחס לדבריהם [שו"ת בנין ציון וטוט"ד].
- הוכחה מהתייחסות של ספרי קבלה מעשית – 'משביע אני עליכם שתאמרו...', ועוד ששואל בה עתידות, ושנעשה בזמנים מיוחדים ורק שאלה אחת ליום [ואע"פ שכיום נעשה אחרת, מ"מ מוכח שבהחזקת המטוטלת באפשרותו למשוך כח רוחני].

הדרך היחידה כעת בה היה מקום לדון ולהתיר, היא רק אם נוכיח כי מדובר בעניין טבעי לחלוטין – חידוש של המדע, ולכן אע"פ שחז"ל אמרו שלא ניתן לגלות מחשבות, כאן זה משהו אחר זה עניין טבעי שנגלה במשך השנים האחרונות...

דומה הדבר למכשיר שניתן לגלות דרכו מחשבות [מטווח קרוב ביותר], או לאולטראסאונד המברר על מהות העובר בבטן אימו דרך גלים שאינם נראים הנשלחים באוויר.

לאיזה עניינים ניתן להביא ראיה מהמדע לנידון שלנו

נמצא איפה כי השימוש ההלכתי הנעשה במדע, הוא רק כדי לנסות ולהתיר את מה שלעת עתה ברור לאיסור, ו'המוציא מחבירו עליו הראיה'.

ההתייחסות לגילויים ע"י המטוטלת כאל גלים או כח אנרגיה טבעי [כמו מגנט] נשללת על הסף, והטעמים לזה:

1. ניתן למדוד כל גל, ובאופן זה ידוע מהו הגל שנשלח ומהי התוצאה שתקבל, משא"כ כאן אינו קיים במציאות שום מדד ושום מודד בכל צורה שהיא.
2. כל כח טבעי פעולתו קבועה [כמו למשל כח המשיכה או כח המגנט, ובכך ניתן לאפיין אותו] משא"כ כאן, אין התשובה עקבית [שני מטפלים שיבדקו אדם אחד יקבלו תשובות שונות, וכן במחקרים אינו עונה כלל תשובות נכונות].
3. כל גל או כח מגנטי - עוצמתו נחלשת כאשר מתרחקים ממקום תחילת השפעת הכח, [ולכן יש מערכות הגברה לקוי הטלפון] משא"כ כאן ניתן לאבחן ממרחק גדול כמו מקרוב.
4. כיצד ניתן לגלות מחצבים [ותחילה חשבו באמת כי צריך לילך מעל הקרקע, ולכן חשבו שזה גלים, אמנם כיום ידוע כי ניתן להשאר בבית ולבדוק במפה], ומשונה הדבר מאוד לומר כי יש גלים מכל חומר וחומר, וגלי המח [או המטוטלת] נשלחים אליהם ויוצרים עמם קשר של זיהוי, וחוזרים אל המטוטלת...

5. כיצד ניתן לשאול על עתידות?
6. כיצד ניתן להטעין אנרגיה לתוך מאכלים?

מובן אם כן, מדוע אנשי המדע וכן רוב המומחים העוסקים בתחום זה, לא מתייחסים כלל לתאוריה זו.

אולי זה כוחות רוחניים המותרים?

ג. עד כאן הוכח באופן ברור כי העניין איננו טבעי, וכל המעיין במכתבים של כל גדולי הפוסקים יווכח כי במידה ומדובר בכח רוחני, בוודאי שיש לאסור, וכל הנידון [גם לאלו שנסתפקו ולא הכריעו] הוא רק האם העניין טבעי.

אמנם מכיוון שישנם כאלו הטוענים אולי זה מהכוחות הרוחניים המותרים, נאריך קצת לבאר את העניין:

1. הכוחות שאינם טבעיים ובכל זאת מותרים הם ענייני הסגולה כמו לחשים, אבני סגולה, וקמיעות.

בביאור אופן פעולתם מתבאר כי השפעתם מכח הדיבור, ומכח רוחני של הכוכבים.

כיוון שגם כח הפעולה של הקוסם והכישוף מגיע משם, כמבואר להדיא בדברי רבותינו, אין לנו אלא לחזור אל הכלל הפשוט והוא 'המוציא מחבירו עליו הראיה', ואין בידינו להתיר אלא מה שהתירו רבותינו, וכך מבואר להדיא בחינוך מצוה תקי"א.⁵

וביותר שהרי גדולי הפוסקים שהבאנו לעיל, אסרו עניין ממש כעין זה והוא השלחן העונה לשאלות נסתרות.

וכך קבלתי אישית מהגרד"א מורגנשטרן שליט"א, שמרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל פסק שמכיון שאין הוכחה מדעית ברורה על פי דרכי הבירור והמחקר, שמדובר בכח טבעי ולא בכח רוחני - העניין אסור בתכלית.

2. כישוף וכוחות טומאה קיימים גם בזמנינו⁶, והשימוש בהם נאסר אף לצורך רפואה.⁷

⁵ וז"ל: וכל שהוא דין על זה צריך לדעת חכמת הכישוף, כדי שידע להבחין במעשה הנעשה אם הוא מין ממיני הכישוף, או אולי הוא מן הדברים הנעשים בכח הטבע ובצדדי המותרין וכו', כי הנה נמצא בגמ' כמה מעשים שאם לא ידענו אותם מפייהם ז"ל היינו אוסרים אותם משום חשש איסור זה. ומ"מ אשר ישא את נפשו ליכנס בתחבולות וידמה דבר לדבר מהדברים שהזכירו ז"ל, הרי הוא כפותח לו פתח לבוא בגיהנם, עכ"ל.

⁶ כ"כ הרבה פוסקים - הרמב"ן, הרשב"א, הר"ן, החינוך, הרא"ש, השו"ע והרמ"א (דדנו על שאלת שדים - או"ח סי' ש"ז סי"ח; וכן בסי' ג' סי"א, יו"ד סי' קע"ט סט"ז), וכן הש"ך בשם מהרש"ל ותה"ד (שם סק"א). וכן הבנין ציון ושו"ת טוטו"ד ושו"ת תשי" - הביאם הדרכ"ת (שם ס"ק ו'), והרמ"ק כתב רק שנתמעט (אור יקר פר' שמות ש"א סי"ז), וא"כ לא פסק, וכן במשנ"ב סי' קע"א ס"ק י"א, וכן חכמי ספרד ובבל שדיברו מעניינים אלו, כמו בעל שבט מוסר בספרו מדרש תלפיות, והחיד"א והבן איש חי וקב הישר ונשמת חיים, ובספר החזיונות למהרש"ו, ועוד הרבה) וכן בשו"ת מנחת יצחק (ח"ו סי' פ') ובשו"ת שבט הלוי (ח"ג סי' ק"ז) והקה"י באורחות רבינו (ח"ט עמ' ר"צ) דחששו לכישוף.

⁷ אע"פ שהרשב"א בתשובה [ח"א סי' ת"ג] כתב דאפשר דכישוף לצורך רפואה מותר, מ"מ כבר כתב הב"י בהגה' ביו"ד סוס"י קמ"א דחכמי דורו החזירוהו, וכ"מ בשו"ת אבא מארי סי' כ"ו דברי

3. קוסם אסור בין בגילוי עתידות ובין בגילוי נסתרות אחרים.⁸
4. כישוף, קוסם ושאר עניינים אלו אינם דורשים בהכרח כוונה להתחבר לכח רוחני נבדל,⁹ אלא מספיק בפעולה מתאימה, וכוונה לעצם הפעולה עבור התכלית המבוקשת.
- ד. בדיקת שריר ממרחק - דומה ביסודה למטוטלת עם חילוק דק, ומ"מ השימוש בה אסור בתכלית כמותה.
- ה. בדיקת שריר על גוף המטופל [הסיבות לומר שגם בזה יש לחשוש שאיננה טבעית: עצם היכולת ממרחק, אינה עומדת במחקרים, אין שניים מקבלים אבחון זהה].
- ו. החששות ההלכתיים העיקריים השייכים לנידונים אל, ובכל שיטות הטיפול:
 1. איסור גילוי מידע נסתר או המשכת כוחות רוחניים – קוסם או כישוף.
 2. איסור דרכי האמורי.

הרשב"א עצמו בזה. וכן מוכח מדברי הפוסקים שהשמיטו דינו של הרשב"א, וכן מהא דהש"ך (סי' קע"ט סק"א) הביא בשם מהרש"ל ותה"ד דדנו להתיר לשאול לצורך רפואה לחולה אצל מכשף גוי, ולא הזכירו כלל טעם זה כסיבה להקל. וכן בשו"ת בנין ציון. ויש שטענו כי הכישוף האסור הוא רק להרע, אמנם מכל הנ"ל מוכח דלא ס"ל הכי, וכן בשו"ת טוט"ד ותשורת ש"י (שהביא הדרכ"ת סק"ו) - מוכח דלא ס"ל הכי, וכן בשו"ת מנחת יצחק (ח"ו סי' פ') ובשו"ת שבט הלוי (ח"ג סי' ק"ז) שדנו בענין מכשף גוי ולא התירו למעשה, ולא סמכו על סברה זו להקל. ועוד דקשה על זה מהגמרא בסנהדרין ס"ח דר"א עבד כישוף לנטיעת קישואין והותר רק להבין ולהורות, ולא מטעם שאינו להרע.

וכן מוכח בזה"ק דאסור להתרפאות באיסור קוסם ונחש (תיקוני זוהר תוספות לחלק שלישי אות קנ"ט, זוהר חדש פר' בלק דף ס"ט).

וכן כתב הב"י דלפי הזה"ק אסור אף להתרפאות ממכשף גוי (הובא בש"ך סק"א).

⁸ יש שכתבו במפורש כי קוסם הוא גם בגילוי נסתרות מההווה ומהעבר [רלב"ג בספרו מלחמות ה' מאמר ב' פ"ז, ור"ש בשם אביו מהרח"ו ז"ל, בספר חיים שנים ישלם על יר"ד סי' קע"ט]. וכן מבואר בש"ך יר"ד סק"א בשם מהרש"ל ותה"ד דדנו להתרפאות ע"י קוסם גוי. וכן מצינו דיוקי לשונות בדברי רבותינו הראשונים אשר משמע להדיא מדבריהם דס"ל נמי הכי. [רמב"ם, רמב"ן, ועוד]

עוד מצינו לדברי הזה"ק ורבותינו והפוסקים, כי איסור קוסם הוא לא רק באמירת נסתרות, אלא גם בעצם השימוש בכח הרוחני, ומוכח מזה ללא ספק דהם סוברים כי קוסם הוא לא רק איסור באמירת עתידות. [רמב"ן, שלה"ק]

⁹ מרבינו בחיי והחינוך משמע דסגי בהרכבת חומרים, ומהר"ן בדרשות נראה שאינו פנייה אל כח בעל רצון, וכן מהיד רמ"ה דאין בכח הכישוף דעת להקפיד על כלי, ומהתש"י והטוט"ד נראה דאע"פ שלא חשבו כי פונים אל כח רוחני מ"מ אסרו להם ומבואר יותר בתשובת בנו של הרב בעל הבא"ח דשאלו מה איסור יש בדבר ומיהו הכח העונה, וכן מוכח מהש"ך ס"ק כ"ב דהקטרה סתם אסורה משום מעלה באוב, וכן מבואר מהסיפור עם הח"ח. וכן מבואר מעניין גורל החול שרק חושב על שאלה ונוגע בחול, ואסרוהו הפוסקים משום קוסם.

3. ניחוש.
4. גדרי הרפואה שהותרו לרופא.
5. איסור עיון ולמידה מספרי המינים.
- ז. הדרך לזהות את השיטות המותרות:
 1. לא כוללת יכולת לאבחון ממרחק וגילוי מחשבות או נסתרות אחרים. 2. לא ניתן לבצע טיפול ממרחק. 3. לא ניתן לטפל באדם אחד עבור אדם אחר. 4. יש למצאי השיטה הסבר הגיוני שפעולתה טבעית, הסבר זה צריך להיות מוכח או עכ"פ לא לסתור את השקפת המדע המוכח של היום.

שגיאות מי יבין

בספר שאלת המטוטלת בפרק ח' הארכנו לבאר את עניין האבחון הנעשה בהרבה משיטות הטיפול, הנקרא מבדק שריר. והעלינו להלכה שבדיקת שריר הנעשית על גוף המטפל [כפי שנעשה כיום ברוב רובם של המקרים] אסורה על כל פנים מספק דאורייתא, אמנם אם הבדיקת שריר נעשית על גוף המטופל עצמו - כתבנו דבזה צ"ע למעשה, ולא הכרענו לאיסור.

ומאז ועד היום המשכנו ללבן ולברר את העניין ביתר שאת, ובפרט אם גדולי הרבנים והפוסקים הידועים המתירים את הדבר.

ולאחר שהצגנו בפניהם את הקושיות החמורות שיש לטוענים כי זה נחשב לעניין טבעי, חלקם אף חזרו בהם ומאז ועד היום מורים בזה לאיסור.

ועל כן שמעתי מכמה מפוסקי הדור¹⁰, דאין להתיר לעשות בדיקת שריר בכל האופנים כולל על גוף המטופל.

ומן הראוי לציין כי כאשר שוחחתי בארוכה עם אותם הרבנים שכן התירו [רק בדיקה על גוף המטופל], הם הבהירו באופן ברור וחד משמעי כי **לא התירו מעולם את תהליך הטיפול הנעשה כיום בדרך כלל**, דהיינו שהמטפל בודק בשריר של המטופל באיזה עמוד בספר נמצא האירוע, רגש וכו' הקשור לבעיה. לאחר מיכן בודק באותו עמוד המכיל פרטים או תת-נושאים רבים, באיזה מהם עליו להתמקד, לדוגמא אם יש שם רשימה של 100 סוגי אמונות - שואל המטפל את השריר: האם הבעיה קשורה למה שמופיע ברשימה מ 1-10, אם התשובה שלילית ממשיך המטפל לשאול האם הבעיה קשורה למה שמופיע ברשימה מ 11-20, וכן על זה הדרך, עד שמגלה מה הם בדיוק העניינים הצריכים ויסות ותיקון.

¹⁰ כך אמר לי הגאון רבי מנחם מנדל לובין שליט"א, והגאון רבי משה מרדכי קארפ שליט"א, והגאון רבי משה שאול קליין שליט"א. וכך עולה לדינא מהבירור ההלכתי של הגרד"א מורגנשטרן שליט"א בדעתו של מרן הגר"ש אלישיב זצ"ל [אשר הבאנו בספר בפרק י', וכן במילואים ג' ענף ד' בסופו], דאסר את כל מה שלא עומד בהגדרת העניין הטבעי עפ"י כללי המחקר והבירור, וכפי שהוכחנו בפרק ח' כל בדיקת שריר בכלל. וכבר העיד הגרד"א מורגנשטרן שליט"א באותו הפסק, שמרן הגר"נ קרליץ שליט"א הצטרף לפסק הלכה זה, וכן הבאנו לעיל [ובפרק י' בספר] שנתן הסכמה לספר כי לא נחש ביעקב, האוסר את כל האופנים של בדיקת השריר.

וכל זאת נעשה ללא צורך בשיתוף פעולה מצד המטופל, דהיינו שהמטופל אינו יודע כלל מה כתוב בספר [ושמענו מפי בכירי המטפלים עדות נוספת, כי אף המטפל איננו צריך כלל לדעת מה כתוב באותו הספר] ובכל זאת עונה ע"י בדיקת השריר שלו, ומציין לעמוד והנושא המתאים בספר, המברר מה אירע עימו, ומה הרגיש וחשב, וכן איזה אמונות נוצרו בעקבות כך.

זהו תהליך האבחון הרגיל, וברור הדבר, כי אינו נחשב כלל לעניין טבעי וליכולת הקיימת ל'תת מודע', שהרי אין שום סיבה לומר כי ה'תת מודע' של המטופל יודע את אשר נעשה ונכתב בספר שלא קרא בו מעולם!!!

תהליך טיפול רגיל ושכיח זה - אסור אף לאותם הרבנים שהתירו בדיקת שריר על גוף המטופל!!!

כל זה שמעתי מפי קדשם, כאשר הבהרתי להם את העניין הנ"ל, ותיכף ומיד השיבו כי לא עלתה על דעתם כלל להתיר פעולות אבחון כאלו.

וכל הנידון עליו יש להסתפק הוא רק האם יש להתיר שאלות שיש מקום גדול להבין כי אכן האדם עצמו בלבד הוא זה שעונה. והתנאים לזה ששואל בקול [ולא במחשבה], ושהמטופל מבין היטב מה ששואלים אותו, ושהמידע אותו שואלים קיים בזכרוננו [למשל אם מחזיק מאכל ושואלים אותו האם מאכל זה בריא או מזיק לו, וכן על אירוע מסוים שהוא עצמו עבר בחייו וידע אז מה שהרגיש וחשב באותו הזמן, וכל כיוצ"ב].

בנידון זה בלבד איננו מורים למעשה, כי ישנם כאלו שהתירו, ומ"מ כבר כתבנו כי כמה מגדולי הפוסקים אשר שמעו היטב את כל הצדדים, הורו גם בזה לאיסור, לכל הפחות מספק דאורייתא לחומרא.

סוף דבר

העולה לדינא מן האמור לעיל, וכן מדברי רוב רובם של רבותינו הפוסקים המובאת בפנים המאמר, וכן בספר שאלת המטוטלת: באופן בו נעשים הטיפולים כיום, אין להתיר להשתמש בשיטות כגון:

מח א', מטוטלת, בדיקת שריר, שלושת המימדים, קיניסילוגיה, שיטת א-ב, שיטת לשם, איזון חיים, הילינג, ביו-אנרג'י [ריפוי ע"י אנרגיה בכח המחשבה או פעולות שונות] וכן עוד הרבה שיטות הדומים לאלו ביסודות גדרי האיסור השונים.

לחלק גדול מהפוסקים שיטות אלו אסורים ללא שום צד היתר, ולחלק מהם יש צד קולא בדבר, אמנם כל זה רק באופן ששואל רק על גוף המטופל שאלות שיש צד גדול לתלות שהתשובה אכן מגיעה מן האדם עצמו, וגם צד קולא דחוק זה אינו האופן בו

**משתמשים כיום רוב רובם של המטפלים בכל השיטות
הנ"ל.**

אלחנן גרין

**לצורך זיכוי הרבים אנו זקוקים בדחיפות לתרומות לצורך הפצת הספר שאלת
המטוטלת וכן קונטרס זה בבתי כנסת ברחבי הארץ, ניתן לפנות ל - 0548405102 או ל -
0548401330**

מכתב התשובה שנשלח אל אותו רב מו"ץ מעיה"ק ירושלים

בס"ד

יום ד' לסדר פרשת שופטים תשע"ח

לכבוד הגאון רבי ... שליט"א

ראיתי את דבריו אשר כתב נגד הספר 'שאלת המטוטלת', וכדרכה של תורה יש הרבה מה להשיב למעכ"ת.

א. מה שכתב באות ד' לתקוף בכל עוז את מה שהבאנו בעמוד 444, לענ"ד הוא רק מחמת שהבין מעכ"ת את דברי באופן שונה ממה שהתכוונתי. ונבאר כעת בקצרה ממש.

כאשר הפוסקים דנו על כמה וכמה מקרים בהם יש חשש משום כישוף או קסם [והבאנו חלק מדבריהם לקמן באות ח'] מבואר להדיא בדבריהם דכל הנידון הוא רק האם אנו רואים מעשה העומד בגדר הטבע או שיוצא מגדר הטבע, והמעייין בדבריהם יראה כי כח העונה לשאלות נחשב לדבר היוצא מגדר הטבע. ולפי"ז מבואר בדבריהם שקביעת ההלכה בגדרי איסור קוסם וכישוף, איננה נקבעת לפי הבירור מיהו הכח העונה ובאיזה עולם אחיזתו, אלא רק האם הדבר טבעי או לא, במידה ואינו נחשב טבעי, ברור מאליו כי חוששים לכוחות רוחניים האסורים וכפי שכתבו הפוסקים לאיסור משום כישוף או קוסם. אותם הפוסקים אשר מפיהם אנו חיים, לא ראו כל אפשרות להתיר להשתמש בכח העונה על שאלות או ריפוי במשמוש הידיים מכח טענה כי מדובר בדבר סגולי, וזאת למרות שלא הזכירו כי האיסור בגלל שנעשה ע"י לחש או הקטרה וכדומה [וביארנו זה יותר לקמן בסוף אות ח']. ואדרבה הזכירו רק שהאיסור מחמת שראינו שינוי מהטבע הידוע לנו, אופן הריפוי או במה שעונה על שאלות].

והנה לעצם השאלה מדוע לא התירו הפוסקים עניינים אלו משום כח סגולי הארכנו בספר שאלת המטוטלת במילואים ג ענף ד בסופו, ונתייחס בקצרה

לקמן בסוף אות ח'. אמנם קודם לכן עלינו לדעת באופן ברור שכך התייחסו הפוסקים ולא מדעתנו כתבנו כן. ונמצא שעיקר העניין אשר צריך לברר הוא האם הפעולה הגורמת לריפוי נחשבת לדבר טבעי ממש או לא.

לאור האמור עד כאן, וכדי להקל על בירור ההלכה, מובן מדוע ראינו צורך בספר שאלת המטוטלת לחלק את הנידונים והבירורים לג' מיני כוחות האחד הוא הכח הטבעי ממש, השני הוא הכח הסגולי והשלישי הוא הכח הרוחני. ולדון על הגדרת כל אחד מהם בנפרד, ורק אז ניתן לברר לאיזה מהן יש לדמות את השימוש במטוטלת, בשריר או בכח האנרגיה.

הנידון הא' הוא בהגדרת הכח הטבעי, שאינו משתנה מעצמו לעולם, אא"כ חפץ השי"ת לעשות וכן מצינו הגדרה זו בספורנו שהבאתי בספר וז"ל: (דברים י"ג ג'): "...נלכה אחרי... אשר לא ידעתם ונעבדם" - פ' שלא בא מופת אפילו על מציאותם, כי אמנם הנודעים בחוש או במופת נודע מהם שהם פועלים תמיד בענין אחד, באופן שנודע שהם פועלים טבעיים לא רצוניים, ובכן לא יועיל להתפלל אליהם או לעבדם, ע"כ.

וכן מצינו במלבי"ם תהלים פרק ל"ו, וז"ל:

...כי הנהגת ה' את עולמו תתפרד לשני ראשים. הא' היא ההנהגה הטבעיית הסדורה וקבועה עפ"י חוקים קבועים מוגבלים לא ישתנו, כמו יום ולילה קיץ וחרף גשם ובצורת וכדומה, והנהגה זו קבועה בשמים, שעפ"י תנועת הגלגל וסדר המאורות ומהלכתם יחייבו פעלים בשפלים כפי חקם אשר קצב להם יוצרם מראשית קדומים, והנהגה זו נקרא בכתבי הקדש בשם אמונה, כי ה' שומר אמונתו בם **בל ישנה חקם אשר קצב להם**, כמ"ש שמים תכין אמונתך בהם, לעולם ה' דברך נצב בשמים לדור ודור אמונתך, (כמ"ש למעלה ל"ג על וכל מעשהו באמונה). השנית היא ההנהגה הבלתי קבועה, שהשם ישנה הטבע וינהיג הנהגה אחרת פלאיית כפי צורך העת והענין לפי שעה, כמו בעת יצ"מ ובמדבר אשר נגד אבותם עשה פלא, והנהגה זו קבועה בשחקים שהם גבוהים משמים והם ירמזו תמיד על הנהגה זאת, והנהגה הזאת נקראת בשם חסד, כי

בה לא ישמור אמונה וקיום אל חקיו שקצב, רק יעשה כפי חסדו לנוצרי בריתו ועדותיו, והנה כפי המדומה לבני אדם ידמה להם שהנהגה הטבעיית שהיא אמונה קבועה בשמים, והנהגה הנסיית שהיא חסד קבועה בשחקים, רצוני, שהטבע תלך תמיד לפי חוקיה הקבועים ולא תשתנה בשום פעם מעצמה, רק עת ירצה ה' לנהוג הנהגה ניסית יעזוב חוקיו הטבעיים וישדר אותם, באופן שהנס אינו בא מן השמים ומהלך הגלגלים רק ע"י העמדת השמים ושביית כחם והגברת כח השחקים, עכ"ל. [וכ"כ גם בתהילים פ"ט, צ"ו ועוד]

מבואר בדבריו כי הנהגת הבריאה מחולקת לשניים, חוקים קבועים והנהגה ניסית שהיא ע"י התערבות רוחנית ושינוי בהנהגה הטבעית, התערבות זו יכולה להיות מצד הקדושה או חלילה להיפך.

הנידון השני הוא הכח הסגולי אשר נחשב במסגרת הטבע מצד הגדרת אופן פעולתו, אמנם פעולתו איננה נתפסת בשכל ואיננה ידועה, ואיננה מתמדת באופן קבוע [וכפי שכתב גם מעכ"ת] ומדברי רבותינו ז"ל מבואר כי היא מגיעה מכח הכוכבים [והארכתי בזה במילואים ג ענף ד']. והנה מכיוון שאין פעולות אלו מוגדרות כעניין טבעי כפי שביארוהו המפרשים הנ"ל, ועוד שמפורש כי פעולתם עלומה והיא מכח השפעה רוחנית [המותרת אשר ניתנה לנו כשאר גדרי הטבע], על כן לצורך הגדרת הנידונים שעליהם דנים להלכה, יש לחלק ולקרוא לה פעולה רוחנית, ומתוך כך יש לדון על כל עניין המתחדש אשר איננו עומד בגדרי הטבע הידועים לנו, כיצד יש לדון אותו: האם פעולותיו הם כעין אלו העניינים הסגוליים, ואז הם יהיו מותרות [כיוון שאף שהם אינם מובנות והם נחשבות לפעולה מכח רוחני, מ"מ זהו כח הניתן לנו לשימוש כמו שאר ענייני הטבע] או שמא הם אסורות [כיוון שפונה לכח רוחני האסור בוודאי או עכ"פ מספק], וכמו שמצינו במחלוקת הידועה על עשיית צורת אריה לרפואה שהרשב"א סבר [קודם שחזר בו] שאין זה אלא עניין סגולי המותר, ואילו הרב אבא מארי [אשר החזיר את הרשב"א מדבריו, כמבואר בספר מנחת קנאות בשו"ת אבא מארי סימן כ"ז עמוד 2 דברי הרשב"א עצמו, וכ"כ הב"י בהגה' בדק הבית יו"ד סימן קמ"א] טען שאסור

משום כישוף ומעונן. וברור הדבר שאם היה לדבר הסבר שכלי בגדרי הטבע הידועים, לא היה כלל נידון לאסור. נמצא איפה כי תחילה יש לדון על כל עניין והנעשה לרפואה וכדומה האם הוא מובן עפ"י השכל בגדרי הטבע הידועים לנו, ואם לא רק אז יש לדון האם הוא סגולי או רוחני.

חשוב להבהיר דוודאי שגם כל ענייני הטבע הקבועים והידועים לנו מגיעים אל העולם בהשתלשלות דרך כוחות רוחניים, אמנם כל שפעולתן קבועה ואיננה תלויה כלל באדם [וברצונו ובמעשים שאינם נדרשים באמת לצורך עשיית הפעולה] במקום ובזמן, ופועלת על הכל בשווה [אא"כ היא קבועה מראש לזמן מסויים קבוע וכדומה] נחשבת לעניין טבעי המותר ללא פקפוק גם אם לא נבין כיצד היא פעולתו, וכמו שכתב הרשב"א על פעולת המגנט [אבן השואבת].

ובאופן זה יש לדון תחילה האם המטוטלת והאנרגיה הוא עניין טבעי ממש, ולאחר שהוכחנו שזה בוודאי אינו כן, רק אז עולה הנידון האם ניתן לדמות את עניין המטוטלת והאנרגיה לעניין הסגולי [אף שזה נחשב כטבעי למש"כ מעכ"ת] או לעניין הרוחני, ר"ל ע"י המשכת כוחות. [ובזה נאריך לקמן בהמשך התשובה], אך כפי שכתבנו לעיל מדברי רבותינו רואים דאינו כן. ועל כן ביארנו בספר תחילה [בפרק א'] כי המטוטלת איננה עניין טבעי ממש, וא"כ היא עניין רוחני שיש לאסור עכ"פ מספק כפי כתבו רבותינו, ואח"כ ביארנו את גדרי האיסורים השונים, וכן עניין מבדק שריר [פרק ח'] ועניין השימוש בכח האנרגיה [פרק ט] אשר ג"כ אינם עניין טבעי ממש.

ואילו במילואים ג [ענף ד] הארכנו לבאר גם את גדרי העניין הסגולי ומדוע לא ניתן לדמות לזה את השימוש במטוטלת ובאנרגיה, כפי שרבותינו לא ראו לדמות עניינים אלו לעניין הסגולי, וכל אשר עשינו הוא רק לבאר את דברי רבותינו המוסכמים והברורים.

במכתב אותו תקף מעכ"ת, שהבאנו בעמ' 444, כל ההתייחסות שם היתה אך ורק למנוע מהציבור לחשוב [כפי שרובם הגדול חושבים] שבשימוש

במטוטלת מדובר בכח טבעי מהסוג הראשון וכפי שכתבו הספורנו והמלבי"ם שהבאנו לעיל, אבל אין בו משום הכחשה ח"ו לכוחות רוחניים [ואף לכוחות הרוחניים שבטבע] כי אין זה כלל הנושא במכתב, ואדרבא מוזכר שם להדיא שכל פעולה אשר איננה עקבית, המדע תולה כי אפשר שהיא בדרך נס, וזה כפי שכתב המלבי"ם הנ"ל שפעולות היוצאות מגדרי הטבע לניסים יחשבו [והנני יודע היטב מה כוונת כותבו כיוון שהייתי מעורב בדבר], ומה ראה מעכ"ת להתקיף דבר זה אשר הובא רבות בדברי רבותינו שההנהגה הניסית נסתרת ופעולתה רק בחפץ השי"ת, והיא הנקראת בפי כל נס. ואף אם סובר מעכ"ת שאין זה נקרא נס כי זה עניין סגולי והוא בגדר הטבע [ר"ל לשימוש באנרגיה], מ"מ הסובר שהוא נחשב לנס [כלומר לכח רוחני] אין ראוי לכנותו כופר.

ואת היסוד וההגדרה הנ"ל, כבר כתב הגרד"א מורגנשטרן שליט"א תלמידו המובהק של מרן פוסק הדור הגרי"ש אלישיב זצ"ל, בפסק ההלכה בעניין זה [אשר הובא בפסקי דין ירושלים כרך י' עמ' 535 וכן כנספח למכתב זה], ושוחחנו עימו בעבר ארוכות בעניין, ואמר לי בשם מרן הגרי"ש זצ"ל דכל שלא עומד בגדר הטבעי המובן לנו בכללים הידועים כיום – הרי זה בכלל העניינים הרוחניים ומי יעלה לנו השמימה לקבוע היתר בדבר. והוסיף עוד כי בעת שליבן עם מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל את גדרי העניינים החמורים הללו, שאל הגרד"א שליט"א למרן זצ"ל על עניין מסויים הנחשב בפי המון העם לדבר סגולי, וכה העיד שמרן הגרי"ש זצ"ל ענה לו בזה"ל: **"האם אתה מבין איך זה עובד"**, וכאשר ענה הגרד"א שליט"א בשלילה, השיבו מרן זצ"ל בזה"ל: **"אם כן, גם זה אסור"**.

ב. ומה שחשב מעכ"ת לדמות את המובא במכתב הנ"ל, לדעת אריסטו וחבריו הפוקרים, המרחק בין זה לזה גדול כמרחק השמים מן הארץ, שהרי אריסטו וחבריו התכחשו למציאות כח רוחני, וטענתם הכוזבת היא כי יש להאמין רק במה שניתן להשיג או לחוש עפ"ל, ואילו כל המכתב שהבאנו

סובב על כך שמבחינה טבעית ממשית לא ניתן להתייחס לכח המטוטלת והאנרגיה ככח טבעי, כיוון שאיננו נמדד ואינו קבוע כעין מגנט, כח המשיכה וכדומה, ולכן המדע מכחיש אותו ככח טבעי, אבל על עצם הקיום של כח זה ככח רוחני, אין לנו לפנות כלל ולשאול באנשי המדע ולא הבאנו את דעתם בזה. [וכן בעניין סגולי שפעולתו נעלמת מעין כל והיא ע"י כוחות רוחניים המותרים הנמצאים בטבע וכפי שכתב מעכ"ת].

חשוב לציין כי המכתב נכתב ונחתם ע"י אנשים שותומ"צ יר"ש. אשר מאמינים בני מאמינים בהשי"ת ותורתו ובכל הכוחות הרוחניים הקיימים בבריאה.

ועל כל פנים לענ"ד אין לקרוא ח"ו בשם כופר באלוקים את מי שכופר בכח האנרגיה המדובר בזה המכתב, והנני מכיר אישית כמה וכמה פוסקים חשובים וידועים [הבקיאים גם בחכמת האמת] המכחישים את קיום כח זה אשר נקרא אנרגיה או צ"י או פראנה, והטעם לזה כי לא מצינו לזה מקור מדברי רבותינו בכדי שנאמין בו, ומנ"ל שכאשר מניח העו"ז [או תלמידו הישראלי] את ידו על גוף החולה או מכוונו אליו ממרחק, או לוחץ במקומות שונים בגופו שאכן עובר אליו או פועל בו איזה כח ריפוי. עלינו לזכור כי אם לא מוכח באמת שהדבר גורם לריפוי, אז יש לנו לומר שאין זה אלא מעשה שטות והבל של הגוים, ומי שכופר בזה מהטעם הנ"ל נחשב לאיש חכם ונבון, כמו שכתב החינוך ביאסור ניוחש מצוה רמ"ט [וציין לכך גם במצוה תקין] דאחד מהטעמים של התורה לאיסור עניינים אלו הוא כי התורה אסרה עלינו להיות משוגעים. ולהבהרת העניין נעתיק את דברי קדשו, וז"ל:

"...משרשי המצוה, לפי שענינים אלה הם דברי שגעון וסכלות גמורה, ולעם קדוש אמיתי אשר בחר האל לא יאות להם שישעו בדברי שקר. ועוד שהם סבה להדיח האדם מאמונת השם ומתורתו הקדושה. ולבוא מתוכם לכפירה גמורה".

ואם מעכ"ת סבור כי ניתן להוכיח את קיומו של כח זה, אדון בפני מעכ"ת כתלמיד בפני רבו, מדוע אין הדבר אפשרי:

כח זה אינו נמדד בשום צורה, ואינו פועל בקביעות ואין הוכחה גם לאלו המשתמשים בו, שבאמת פועל ריפוי יותר מאשר הצלחות הריפוי של אפקט הפלצבו, כלומר כח ריפוי עצמי הקיים הגוף האדם המאמין כי קיבל ריפוי כלשהו. וכבר סיפר לי מומחה גדול לריפוי ב' הילינג רייקי' [המאסטר הראשון בארץ] כי בעבר השתמש בכח ריפוי האנרגיות ממרחק, וארע לו כמה וכמה פעמים שקבע עם חולה לשכב במיטת חליו בשעה מסויימת על מנת שיקבל ריפוי, וכאשר הגיע הזמן המיועד ה'מאסטר' שכח מכל זה...

והנה החולה התקשר מיד לאחר הזמן בו היה אמור להתבצע בו ה'טיפול', וסיפר לאותו ה'מאסטר' בהתרגשות על השינויים הגדולים שהתחוללו בגופו והביאו לרפואתו.

האם יעלה על הדעת לטעון כי מי שמכחיש קיום של כח כזה נקרא כופר?

כל הכוחות שהשי"ת ברא שרירים וקיימים, אבל כל אימת שיבוא איזה גוי עוץ ויטען לקיומו – לא מעלה ולא מוריד מאמונתנו אם נכחישו, ובפרט כל זמן שאינו מוכח גם לאחר בירורים רבים בעניין.

וכל זה נכתב רק כדי לטעון שאין לכנות חלילה בשם 'כופר באלוקים' את מי שמכחיש את כח האנרגיה, אמנם כשאני לעצמי מוכרח אני להודות למעכ"ת כי אני מכיר את קיומו כמטפל לשעבר, ומכח זה הנני יודע בק"ו בן בנו של ק"ו, כמה שחמור הדבר להשתמש בו, כפי שהורו רבותינו זצ"ל ויבלחטו"א.

ג. מה שכתב מעכ"ת כי כל הפוסקים בדור התירו עניינים אלו, אנני יודע על מי מעכ"ת מתכווין, וכבר הבאתי בספר שאלת המטוטלת מכתבים מפסקי גדולי הדור אשר כולם אסרו, או לא הביעו דעה, וגם בזה מבואר היטב למעיין כי מרן הגר"ש ווזנר זצ"ל רק הסתפק אם העניין טבעי לפי ההגדרה שכתבנו

ולא אם מדובר בדבר רוחני המותר. וכן מרן הגר"מ שטרנבוך שליט"א כתב במפורש בשו"ת בח"ו בעניין זה, כי היכולת לפעול ממרחק לגלות נסתרות – בוודאי אסורה ואיננה טבעית ומוכח מזה דס"ל כמש"כ. וגם מדברי הגאב"ד מרן הרב יצחק טוביה וייס שליט"א במכתב שהבאנו בפרק י [וכן בנספח למכתב] מבואר להדיא, דלאחר שאסר להשתמש במח אחד, כיוון שאיננו בדרכי הטבע, כתב להתיר ריפוי ע"י הנחת יד על המטופל אמנם ביאר טעמו – כי זה ע"י חמימות היד, ומדבריו משמע להדיא כי עם היה מדובר באיזה כח רוחני – היה אוסר, ולא חשב כלל לתלות הדבר בכוחות הסגוליים המותרים, וכן אסר שם את השימוש במטוטלת. וכעת נביא רשימה חלקית של הפוסקים החשובים שאסרו עניינים אלו:

מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל [כידוע לכל תלמידיו המובהקים, כאשר ביררנו וקיבלנו באופן אישי כפי שיתבאר להלן אות ד'], מרן הגר"מ בראנסדארפער זצ"ל, מרן גאב"ד העד"ח רבי יצחק טוביה וייס שליט"א, מרן הגר"נ קרליץ שליט"א, מרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א, הגאון הגדול רבי ישראל בעלסקי זצ"ל, הגאון הגדול רבי עזריאל אוירבעך שליט"א, הגאון הגדול רבי דוד פיינשטיין שליט"א, הגאון הגדול רבי יחזקאל רוטה שליט"א, הגאון רבי משה שאול קליין שליט"א, הגאון רבי מנחם מנדל לובין שליט"א, הגאון רבי חיים יוסף דוד וייס שליט"א [בעל שו"ת ויען דוד], הגאון רבי משה מרדכי קארפ שליט"א, הגאון רבי נתן קופשיץ הכהן שליט"א, הגאון רבי ישראל גואלמן שליט"א, הגאון רבי יצחק שטיין שליט"א, הגאון ה' רבי יצחק מאיר מורגנשטרן שליט"א, וכן מצינו לת"ח גדולים חכמי ספרד ותימן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א, הגאון רבי שלמה מחפוד שליט"א, הגאון רבי יעקב אביעזר תופיק שליט"א, הגאון רבי יעקב הלל שליט"א, הגאון רבי שלמה קורח שליט"א, הגאון רבי פנחס קורח שליט"א. ועוד הרבה פוסקים חשובים, אלא שקצרה היריעה מלהכיל.

וכל הפוסקים החשובים הנ"ל העלו הדבר על הכתב [ולא אמרנו כזאת מפי השמועה], כאשר הבאנו דבריהם בספר שאלת המטוטלת [או בנספח למכתב זה]. ואם כן בודאי דרוב מנין ורוב בניין אסרו עניינים אלו.

האם ניתן עדיין לומר כי כל הפוסקים בדור התירו עניינים אלו?

ואם ידוע למעכ"ת על איזה גדולי הפוסקים המתירים, והם בשורה אחת עם גדולי הפוסקים שהבאתי בפרק י', האוסרים עניינים אלו מכל וכל, [וכן כל הפוסקים החשובים שהבאנו לעיל], אודה למעכ"ת אם יפרש את שמותם, והיכן כתבו פסק הלכה בעניין, כי אני הקטן לא מצאתי בשום קובץ תורני מהעשרות הרבים שראיתי בעניין אף לא רב אחד בסדר גודל של אלו האוסרים, וגם כאשר שוחחתי עם כמה רבנים שהתירו – חלקם כבר חזר מההיתר ואמרו כי חשבו שמדובר בעניין טבעי [לפי ההגדרה שכתבנו לעיל] ולא באיזה עניין רוחני. והיו כמה מהרבנים המתירים שהודו כי סומכים בזה על איזה רב אחר ולא עיינו בסוגיא כלל, ואם כן אינם נחשבים כדיעה נוספת בעניין לילך אחר הרוב.

ד. ומה שכתב מעכ"ת בשם מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל כאילו התיר עניינים אלו - אינו מובן, שהרי כל גדולי תלמידיו אומרים בפה מלא ההיפך הגמור, ועוד שהרי התפרסם ברבים פסק הלכה בשם מרן זצ"ל לאיסור [מובא בנספח למכתב], ועל פי הוראה זו של מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל הוציאו בית הדין בירושלים ממון מהנהלת 'מח אחד' והשיבוהו למי שלמדה את השיטה והפסיקה באמצע [כל זה מובא שם בפסקי בית הדין] ולא שביק לן מרן זצ"ל שום מכתב חזרה? חלילה וחס לחלות שתקלה גדולה כזו יצאה מתחת יד מרן זצ"ל.

ואת הכל ביררנו באופן אישי עם חמישה מתלמידיו הגדולים, וביניהם הגאון הגדול רבי עזריאל אורבך שליט"א, הגאון רבי משה מרדכי קארפ שליט"א,

הגאון רבי דוד אריה מורגנשטרן שליט"א. ועוד שניים אשר לא אוכל להזכיר את שמם במכתב אלא בע"פ לפני מעכ"ת.

ה. ומה שטען מעכ"ת כי יש מסורת בעם ישראל להשתמש בעניינים כאלו, בוודאי שלא ניתן להורות להלכה למעשה נגד כל גדולי הפוסקים מדורות קודמים ומדורינו אנו, אשר אסרו עניינים אלו מכל וכל.

והארכנו בספר להוכיח כי השימוש במטוטלת הוא ממש עמי בעצו ישאל [והבאנו במכתב זה בקצרה].

ואף אלו שנסתפקו בדבר לא העלו שום צד של מסורת [למעט אחד], וכל הנידונים בקבצים התורניים הם סביב גדרי ההלכה ובירור המציאות.

ואל יחר למעכ"ת כי אשאלנו מי הם גדולי הדור אשר ידוע כי העבירו את המסורת להשתמש במטוטלת, ובכח האנרגיה.

ויתר על כן נשאל האם היה ידוע למעבירי אותה המסורת מהם היכולות שלה, אשר מזה מוכח דבוודאי איננה חיבור אל נפש האדם בלבד, אלא לכוחות רוחניים, ואם לא הוכחנו דבר זה, יש לתלות שאותם ת"ח סברו כי מדובר בעניין טבעי כמו המגנט [וכן שמעתי כי היו בעבר כאלו שחשבו שניתן לגלות מים ע"י המטוטלת רק כאשר עוברים עם המטוטלת מעל המים, וכאילו יש במטוטלת איזה כח לגלות את המים, אמנם כאשר מוכח כיום, שיש יכולת לגלות גם עתידות, מחשבות ושאר נסתרות, ע"כ שאינו עניין טבעי כמו המגנט]

וכל המטפלים אשר החלו לעסוק בשיטות אלו בעשורים האחרונים יוכלו להעיד בפני מעכ"ת כי לא התחילו משום איזה מסורת, אלא שהראשונים שבהם הלכו לרעות בשדות זרים [עו"ז] ומשם לקחו את ה'מסורת' שלהם.

ואולי תלה מעכ"ת את המסורת [רק במטוטלת ולא באנרגיות] בדברי מהרח"ו זצ"ל והרש"ש זצ"ל, וא"כ יש הרבה מה להשיב על זה [והוא מה שכתבתי בספר, ומעכ"ת כתב על זה שלא הבין את דברי], ואשיב בקצרה:

לפי מה שביארנו בספר [ונבאר לקמן בהמשך התשובה], שאכן מדובר כאן בהמשכת כוחות רוחניים, הנה כאשר ממשיך כוחות רוחניים כתבו המקובלים [הרמ"ק ומהרח"ו ועוד] כי אם אינו ראוי או שאינו יודע כיצד בדיוק לעשות זאת עלול להמשיך חלילה כוחות טומאה רח"ל, ועוד שהרי כאן בדברי המקובלים בעניין השימוש במטוטלת, מבואר שמשיב את הכוחות שפונה עליהם ומשתמש בשמות קדושים היוצאים מן הפסוק הן אמת וכו' ובוודאי שנחשב לפנייה לכוחות רוחניים, אף לדברי מעכ"ת. ולפי"ז כאשר משתמש בכלי המטוטלת ללא השבעות [או שאינו ראוי להשתמש בקבלה מעשית] בוודאי שאינו יודע לאיזה כוחות יתחבר ומי יערוב לו שאינם כוחות הטומאה המצויים לרוב כמש"כ החיד"א, ובפרט בשיטה זו [או באנרגיה] שמקורה מן הגוים עוצ"ז מלפני אלפי שנים, הדבר אינו רק חשש בעלמא אלא הפשטות היא שמדובר בכוחות הטומאה. ולא כתבתי דברים אלו מסברת עצמי אלא על פי דברי מקובלים גדולים, מפיהם ומפי כתבם.

וכבר העיד בפני בן תלמידו של הרב דרזי ז"ל, תלמידו המובהק של הרב כדורי זצ"ל, שהיו משתמשים במטוטלת אמנם רק באופן מדויק כאשר כתב הרש"ש וע"י ההשבעות והשמות [ואמר לי שאף נתן לתלמידו חוט פשתן לבן על מנת שיעשה בדיוק כמו שכתוב שם].

ו. ומה שכתב ראייה מדברי הבן יהודע במגילה כ"ט - עיינתי שם ולענ"ד איננו קשור לעניינינו, שהרי כתב שם שיש לכל מקום אויר זך וחיות המקום מגיע ממנו, והוסיף שלא"י יש את האויר הזך ביותר, והנה מדבריו אלו משמע כי עניין חיות זה תלוי במדרגה הרוחנית, ואם זוהי מהותה של כח האנרגיה הרי שלאלו הגוים עוצ"ז מהודו וסין וכן לערלים הטמאים באמריקא לא היה

צריך להיות כל כך הרבה הצלחה בדבר יותר מכל בר ישראל, אלא שכח האנרגיה איננו תלוי כלל במדריגה רוחנית וא"כ איננו קשור לדברי הבן יהודע.

ז. ומה שהביא מעכ"ת את דברי התוספת יוה"כ ביומא, דכל שנתאמת על פי הנסיון מותר, ומטעם זה התירו שן שועל וכו' כיוון שנתאמת שאינו ממשיך שום כח ובכל זאת מועיל על פי הנסיון, [כלומר ואינו אלא עניין סגולי המותר] – לענ"ד אין זו כוונתו, ואדרבא משם יש ראייה ברורה לדברינו, שהרי מלשונו שם מוכח מיניה וביה שכל רפואה שהתחילה מהגוים עו"ז אסורה בתכלית כל זמן שלא נתברר בהיקש שכלי שפעולתה טבעית [ולא מצינו דיועיל בגלל בירור באיזה כוחות רוחניים מדובר סגוליים או לא], וגם שם מוכח למעיין דמ"ש"כ שצריך היקש שכלי לדעת כי פעולתה טבעית, הכוונה שאיננה רוחנית וגם לא סגולית.

ונבאר קצת את דברינו, דהנה תויה"כ כתב שם דטעם ההיתר לשן שועל וביצת החרגול איננו מפני שהוא עניין סגולי [למרות שבאמת הוא כזה] אלא מפני שעניין זה לא התחיל מהשקפת הגוים עו"ז, ועוד כתב שם במפורש דבזה תלויה מחלוקת חכמים ור"מ, וז"ל:

באופן דמה שאוסר הר"מ משום דרכי האמורי ברפואות סגוליות הם דוקא רפואות שהמציאות האמוריים מכח עבודתם ואין השכל מודה בהם דיש בהם ממש דרך טבע [ר"ל דאף עם מועילים אסור בכה"ג] אבל רפואות שעלו ביד הרופאים מצד הנסיון וראו כי רפואה זו תועיל לחולי זה אף שלא ידעו דרך טבע איך היא מרפאה תלית עשב על הנכפה שריא ומהך טעמא התירו מסמר מן הצלוב ושן שועל כי אלו סוכר ר"י דמתני' שהוציא אותם הנסיון ע"ד תלית העשב על הנכפה שיצא זאת הרפואה לרופאים מכח נסיון ולא יצתה מתחלתה מן האמוריים, וחכ"א מסמר מן הצלוב משום דרכי האמורי הם סוכרים דכל רפואה סגולית דאין בה טעם טבעי מסתמא אנו אומרים

דתחלתה מן האמוריים ואסורה משום דרכי האמורי. העולה מכל הנז' לע"ד דהרמב"ם סבירא ליה דכל רפואה שהיא דרך סגולה ואומרים הרופאים שהוא מועיל אף שאין יודעים טעם לדבר שרי והיינו מתניתין דשבת דיוצאין בביצת החרגול כו' בכל אלו אין בהם משום דרכי האמורי משום דתחלתם נתפרסמו ע"י נסיון אבל רפואות שיצאו מתחלה מפי האמוריים מכח דתם ועבודתם והם דברים זרים שאומרים שהם מרפאים בסגולה בזה הוא דאסור משום דרכי האמורי זהו כונת הרמב"ם בספר המורה וכו', עכ"ל.

ולדברי מעכ"ת מה אכפת לן מאין התחילה הרפואה בשן שועל וכו', כיוון שהוא עניין סגולי המוכח עפ"י הנסיון, ואין בו שום המשכת כח - יהיה מותר. אלא ע"כ שעניין סגולי כזה צריך להיות אסור אם לא ידוע טיבו באופן טבעי הברור לעיני השכל, וכל זה בגלל שהגיע מעו"ז התולים את פעולתו בכח רוחני שלהם, שמא ימשך הישראל לע"ז שלהם. ומכאן מוכח ששן שועל וביצת החרגול יכולים להחשב להמשכת כח האסורה, אע"פ שלא ניכרת שום פעולה שנחשבת המשכה [לשיטת מעכ"ת], וא"כ מטעם זה עצמו יש לאסור את עניין השימוש בכח האנרגיה והמטוטלת גם לדברי מעכ"ת.

ומה שכתב עוד שם "אבל לא מפני זה שוטים שקלקלו יאבד הקב"ה עולמו", דכוונתו דאין לנו לחוש למה שטוענים הגוים, כל דברי תויה"כ סובבים על כך שהחשש שמא ימשך לע"ז אוסר עלינו להשתמש בעניינים רוחניים בלתי טבעיים ממש בגדרי השכל - שמא ימשך לטעותם. והנה חז"ל אסרו להתרפאות מעצי אשירה אף במקום פיקו"נ, וכל זה איננו רק באופן שידוע שהמשיך עליהם כוחות טומאה והריפוי מכוחם, אלא כל זמן שהשתמש בהם יכול להגיע לכלל טעות שמא כח הריפוי הגיע מהע"ז - הדבר אסור, אע"פ שהריפוי האמיתי מאותם העצים היה מגיע רק מגוף העצים עצמם, והם מעשי ידיו של הקב"ה אשר נועדו לצורך השימוש בגדרי הטבע הידועים, נמצינו למדים כי הגוים יכולים לאסור עלינו להשתמש בעולמו של הקב"ה ואף במקום פיקו"נ, וכל זה רק כדי שלא יגיע הישראל ח"ו לאמונתם הכוזבת.

ח. ומה שכתב שיש עניינים סגוליים המותרים כמו חציית האבוקדו שמשתמר במים, ותסיסת היין בשעת הבציר, וא"כ הוא הדין למטוטלת והאנרגיה, והכלל שכתב מעכ"ת בדבר הוא שכל שנעשה ע"י קבלת רשות או כבוד שנותנים לאותו הכח, או בדרך לחש או פעולה זהו המשכת כח רוחני האסור, וכל שנעשה ללא כל אלו – מותר, דאינו נעשה ע"י המשכת כוחות אלא משתמש בכוחות הנמצאים בעולם בדרך הטבע [ומה שכתב שכך כתבנו בספר – לא כתבנו דבר זה כגדר האיסור אלא רק הבאנו את דברי הגוים שעושים כן, ולא להוכיח כי רק באופנים אלו אסור. וכפי שביארנו והוכחנו בהמשך הספר בארוכה בפרקים ב, ג, ד], הנני שואל על כך את מעכ"ת כמה שאלות מדברי הפוסקים, אשר מתוכם תתברר בס"ד ההלכה:

1. מדוע אסרו בשו"ת טוטו"ד ותש"י וידי חיים [שהארכנו לבארם במילואים ג ענף ב] להשתמש בשלחן בעל ג' רגליים העונה לשאלות, והבאנו שם כי מלשונם מוכח כי עצם מה שעונה לשאלות נסותרות הוא הסיבה לאסור, ולא מוזכר שם כלל שפנו אל הכוחות ע"י הקטרה בקשה או לחש וכדומה. וכיום ידוע לכל כי הפעולה שאסרו הפוסקים נקראת בפי כל 'סיאנס' ומהבירור שעשיתי בעניין א"צ לזה הדלקת נרות [למרות שבדר"כ כן עושים] או כל דבר אחר, וא"כ זהו עצם הנידון שאסרו הפוסקים. ואם סובר מעכ"ת שהאיסור בגלל שחששו שנעשה כן מאחורי גבינו [למרות שזה דחוק גדול מאוד לפרש כן] הול"ל שיעשו כן ללא פנייה והקטרה וכדומה, דבאופן זה ישתמשו רק בכוחות הרוחניים הנמצאים בטבע, והעיקר הוא שלא הזכירו כלל עניין זה בטעם האיסור, רק שעונה לשאלות נסותרות, וכמשנ"ת.

2. וכן הוא בעניין גורל החול שאסרו הראשונים והבן איש חי בספרו ידי חיים, משום קוסם – לא כתבו כלל שהטעם בגלל שהוא חיבור לכוחות רוחניים עליונים ונעשה ע"י לחש או הקטרה או פנייה אל הכח וכדומה, אלא עצם העניין שמגלה נסותרות הוא הסיבה לאיסור, ובידי חיים כתב במפורש שרק חושב על שאלה במחשבתו ובכל זאת אסור, וכן מפורש

אופן עשיית הגורל בספר הרב שלום שבזי ז"ל. וכבר בארנו בספר באריכות כי ממה שיש מתירים לעשות גורל זה, אין ראייה להתיר מבדק שריר [עיי' בפרק ח בסופו], ולמען הסר ספק העתקנו את הלשונות העיקריים מהידי חיים בעניין, וז"ל: ...ואמרתי שגם זה הוא כמו ענין הנז', כי במחשבתו שחושב בעת ניקוד האותיות בדיו או תחיבת העץ בתוך החול, הוא שולח כח מחשבתו בנקודות ההם אשר מנקד, ואז ע"י אותו חלק המחשבה ימצא בנקודות ההם דבר תשובתו. ונמצא גם בזה הענין של גודל כח המחשבה שהיא רוחנית, הוא המגיד דבר התשובה וכו' ואמרתי כי ידיעות עניינים אלו, היו מקדם קדמתא בזמן הנביאים אצל ישראל. ועל אלו אמר הנביא ו'עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו'. והיינו: עצו - זה ענין גורל החול שנעשה ע"י הנקודות שמנקד בעץ, הן בדיו על הנייר הן בתוך החול, עכ"ל.

3. והנה בספר ידי חיים לבן איש חי הדבר מפורש ביותר לאסור את השימוש במטוטלת, וכך כתב לבאר עניין איסור קוסם שהתחדש בימיו, וז"ל: ...ומקלו יגיד לו - הוא על אופן שנתחדש בשנים אלו בהסתכלותם בכסא או במקל, שע"י כח המחשבה שלהם יתנועע המקל וירמוז בתנועותיו דברי התשובה על השאלה ששואל השואל. וכל המעיין שם יוכיח כי תנועת המקל היא ע"י החזקתו דזהו בכלל מה שאמרו חז"ל: 'האוחז מקלו בידו ושואל וכו'. ואם הביא מעכ"ת ראייה מדבריו לדמות לעניין האנרגיה, מדוע לא נתייחס לדבריו המפורשים לאסור את השימוש במטוטלת שהוא קבלת תשובה ע"י תנועת הכלי, וכן הוא פשוט דברי חז"ל בביאור איסור קוסם בספרי ובתוספתא וכמש"כ רש"י עה"ת [דברים י"ח, י']. ולא מוזכר כלל שנעשה ע"י הקטרה או לחשים וכדומה, רק עצם החזקת המקל וקבלת התשובות ממנו.

4. גם ברלב"ג מצינו שכתב לאיסור כאשר מצינו כח העונה על שאלות נסתרות: ראשית בספרו מלחמות ה' (מאמר ב' פרק ז'), שדן במקרה של ילד כבן שבע שידע את מחשבות הזולת, ותמהו על זה כיצד. ולאחר

שמכריח שלא ניתן לומר שזה בדרך נבואה או חלום, מעלה הרלב"ג כי ידיעה זו היא בכלל איסור קוסם הוא, וז"ל: "ובהיות הענין כן, הנה לא נשאר שתהיה זאת ההודעה אלא ממין הקסם"!

ושנית, ממש"כ בפירושו לתורה (פר' קדושים עמוד קס"ג) בביאור מצות לא תעוננו, וז"ל: "...ובכלל האזהרה הזאת, מי שידמה להודיע העניינים הנעלמים באחיזת עיניים, כמו שיעשו קצת האנשים שיעשו נר מדברים ידועים וידליקו אותו, ויהיה שם קטן וכו' ויחשבו שהקטן יראה שם אמיתת זה הדבר אשר בקשו לדעת עניינו איך הוא, ואולי יקרה לו שיראה שם קצת דמיונים באחיזת עיניים. ומזה הסוג מה שיעשו שינעצו סכין בלחם אחד, ובכוא שם האיש החשוד על הדבר ההוא ידומה להם שיתנועע הלחם, וזה הסוג באחיזת עיניים יתחייבו עליו מלקות", עכ"ל. מבואר מדבריו כי אין לעשות ענין מתמיה אשר חושבים כי יכולים בעזרתו לגלות נסתרות מההווה - ויש בזה איסור משום 'מעונן'. והוא דומה ממש למה שעושים כיום ע"י השימוש במטוטלת !! !

5. וכן בערוך לנר [סנהדרין ס"ח] מצינו כי ניחוש יוסף לאחים בגביע לדעת מי הגדול יותר, מקרי ניחוש האסור אע"פ שפעולתו מבוארת בחז"ל שהיה מכה בגביע וכו' [וכמובן שיוסף הצדיק רק עשה עצמו כמנחש], גם כאן כמו בכל המקורות דלעיל לא מוזכר כלל שנעשה ע"י איזה פנייה או לחש והקטרה וכדומה.

מכל האמור עד כאן מבואר מדברי כל הפוסקים [שהתייחסו לעניינים הדומים למטוטלת ומבדק שריר] שלא צריך מעשה גדול ופנייה בכוונה אל כח רוחני, ויש לומר בזה אחת מן השנים, או שעצם עשיית המעשים הגורמים לקבלת התשובות הנסתרות – נחשב כחיבור אליהם והמשכת הכח הרוחני האסור [משום קוסם וכישוף], או שמספיק במעשה קל כזה כהנחת ידיו על החול או על השולחן או הכאה בגביע, וא"כ הוא הדין במטוטלת ומבדק שריר.

והנה מעכ"ת כתב בתחילת דבריו לחלק בין הנעשה ע"י תנועות ידיים דאסור, ומהמשך התשובה נראה דכוונתו דע"י כך גורם להמשכת כח כמו ע"י לחש והדלקת נרות דאסור. ולא זכיתי להבין את החילוק בין מעשה זה לבין החזקת המטוטלת הנחשב גם כן מעשה גמור, והעושה כן גם מדבר אל המטוטלת [בחשבו כי זה ה'תת מודע'] ונחשב בזה כפנייה אל הכח העונה, ולא גרע מצפצוף העופות שאסור הרמב"ן משום קוסם וניחוש [דברים י"ח, ט].

6. והנה לאחר שהוכחנו כי א"צ מעשה גדול ופנייה מפורשת אל הכח הרוחני, נעבור לדון על השימוש בכח האנרגיה, אשר כתבנו בספר שאין להשתמש בו כאשר מכווין במחשבתו להמשיך הכח אליו מהאנרגיה העולמית ויש להסתפק אם מכווין מגופן, ומ"מ לא מהני אם מכווין למשוך הכח ממקורות הקדושה [אא"כ ראוי לכך ויודע מהי הדרך הנכונה באמת], והנה בכוונה זו האמורה עושים כל המטפלים [או שעושים על דעת מה שלימדו אותם וכך כתוב בכל ספרי הגוים עו"ז] ואין לך פנייה גדולה מזו, וידוע הדבר דע"י מחשבת נאדם יכול להדבק בכוחות רוחניים כמבואר בחינוך בדעת הרמב"ם [מצוה תקי] דנפשו קולטת מן הרוחניים עי כח המדמה, והמעייין שם יראה דאף ללא הפעולות שכתב הרמב"ם מדויק בחינוך דאסור אלא שאינו לוקה. וכן מבואר באריכות במגן אבות לתשב"ץ, ובשו"ת הרשב"א [ח"א סימן תי"ח] דקוסם הוא ע"י הנעת כח הדמיון בלבד. וידוע כי כח המחשבה באדם פועל במקומות גבוהים יותר מכח המעשה וא"כ מדוע שלא יפעל גם בזה להתחבר לאותם כוחות האסורים.

וכן מבואר להדיא בשערי קדושה למהרר"ו זצ"ל [הבאנו דבריו בפרק א בסופו] שע"י מחשבתו בלבד מתחבר אל כוחות קדושה או חלילה אל הסט"א [אף שאינו חפץ בזה, וכ"כ הרמח"ל בדרך ה' בעניין הנבואה שיכול בטעות להתחבר אל הסט"א].

וכן מצינו בדברי רבותינו ז"ל, דריפוי ע"י משמוש הידיים אסור משום כישוף [שו"ת מנחת יצחק ח"ו סי' פ', שו"ת שבט הלוי ח"ג סי' ק"ז, הקה"י באורחות רבינו ח"א עמ' ר"צ] והוא ממש כעין העניין הנעשה כיום בריפוי הילינג ע"י כח האנרגיה.

מן האמור נלמד דאין בידינו להתיר ריפוי ע"י האנרגיה כאשר מניח ידיו ומשתמש במחשבתו להמשיך את האנרגיה אל המטופל, אף כאשר אינו עושה הקטרות ופנייה מפורשת לבקשת רשות.

ט. ומה שנותר כעת לברר הוא מה החילוק בין עניינים אלו, לעניינים הסגוליים המותרים. ובזה יש בידינו שתי תשובות, האחת, תשובתו של מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל שהבאנו לעיל, והיא שאין אנו בקיאים כיום בזה וכל שאינו טבעי ממש בכללי הטבע הידועים לנו – אסור. ועיין מש"כ בזה לקמן. וחשוב לזכור שחוסר הידיעה שלנו לא מחליש את קביעת האיסור, כיוון שהאיסור במטוטלת ובשריר, נובע מדברי רבותינו המפורשים בעניינים הדומים לזה ממש והוא כח העונה על שאלות נסתרות. ובין במטוטלת ובין באנרגיות יש איסור דרכי האמורי לפירוש תויוה"כ [שכל הפוסקים נקטו להלכה כוותיה כמו שביארנו בפרק ו' בספר] כיוון שהגויים עושים כן ותולים הדבר בכח רוחני שלהם והוא ע"ז. והכל כלול בדברי פסק ההלכה של הגרא"ד מורגנשטרן שליט"א בשם מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל וכמשנ"ת.

מהלך נוסף שהבאנו בזה בספר [מילואים ג' בסוף ענף ד'], והוא קרוב לדברי מעכ"ת, לפי"ז כל שפונה לכח רוחני – אסור. ולעיל הוכחנו שהמטוטלת והשריר והמשכת האנרגיות במחשבה בכלל זה. ולפי"ז י"ל דהיתר של העניינים הסגולים איננו כולל פנייה אל הכח הרוחני, אלא שימוש בו כמו באבני סגולה, או לחש [מהלחשים המותרים] שפעולתו מכח אותיות הדיבור, ובאופנים אלו נחשב שמשמש בטבע ובכוחותיו הנפלאים שברא השי"ת עבורינו. ומה"ט מותר ליתן גרעין האבוקדו במים דלא פנה ולא שאל מאף אחד ולא חשב להמשיך איזה כח, וכן הוא בבצירת היין בגת. וגם עניין מעבר

תחושות המתרחש לפעמים בין בני האדם אינו נעשה ע"י פעולה המכוונת לכך, אלא ניתן לאדם במתנה לעיתים בלתי ידועים, ודומה הדבר לאותם אלו החולמים חלומות המתגשמים לאחר זמן, דבוודאי שאין זה בכלל איסור גילוי העתיד, רק שקיבלו את המידע בהשתלשלות מגרמי השמים כמבואר בראשונים. באופן זה נחשב הדבר לשימוש בכוחות הטבע שהרי לא עשה שום פעולה להמשיך אליו איזה כח רוחני, ולכן אין כל איסור בדבר.

וכן מותר לחשוב טוב על חבירו [ואף מצוה] ולא מצינו בזה שום גדרי איסור, כל זמן שלא מנסה להמשיך איזה כח, אור וכו' לצורך כך. ומטעם זה נאמר כי אף אם באמת פעולתו נעשית ע"י כוחות רוחניים נחשב הדבר שמשתמש בכוחות הרוחניים הקיימים בעולם עבורינו.

ומ"מ לא כתבתי חילוק זה להקל חלילה [שהרי לדברי מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל אין בדינו להקל בעניינים המתחדשים בכל אופן], אלא לבאר כל צדדי העניין על פי מה שמצאתי בדברי רבותינו ז"ל, אמנם בנידון דידן אין שום נפקותא בזה.

י. והנה לאחר שפרסנו המפה לפני מעכ"ת, כי הרבה פוסקים גדולים וחשובים וכן מקובלים גדולים, אסרו עניינים אלו, וכי כן מוכח מדברי רבותינו האחרונים, עלינו להביא בפני מעכ"ת את דברי החינוך [מצוה תקי"א], אשר כתב באופן חד משמעי כי לא ניתן להתיר עניינים אלו כל זמן שאין הדבר מוכח באופן ברור להיתר, וז"ל:

י'זכל שהוא דיין על זה צריך לדעת חכמת הכישוף, כדי שידע להבחין במעשה הנעשה אם הוא מין ממיני הכישוף או אולי הוא מן הדברים הנעשים בכח הטבע ובצדדיו המותרין וכו', כי הנה נמצא בגמ' כמה מעשים שאם לא ידענו אותם מפייהם ז"ל היינו אוסרים אותם משום חשש איסור זה. ומ"מ אשר ישא את נפשו ליכנס בתחבולות וידמה דבר לדבר מהדברים שהזכירו ז"ל, הרי הוא כפותח לו פתח לבוא בגיהנם, עכ"ל.

ולאור כל האמור נשוב ונשאל, האם עדיין יש יכולת לצדד איזה היתר בדבר לאחר שרואים את דבריו אלו.

יא. והנה לאחר שנתבאר בדברי הפוסקים שעניינים אלו הם בכלל גדרי האיסור, ע"כ צ"ל שמדובר בחיבור ופנייה לכוחות רוחניים האסורים בשימוש, ולא כפי שסובר מעכ"ת.

וראינו צורך להתייחס לעצם העניין, כי מעכ"ת מבין הרבה בחכמת האמת, וכיצד יכול אברך שאין לו עסק בנסתרות, לחלוק בזה על דעת מעכ"ת. והתשובה היא כי לא מליבי אמרתי כל זאת, כי חכמי האמת המקובלים הידועים בדור סוברים כן, וחלקם אף העלו את הדברים על הכתב, הלא המה הגה"צ רבי יעקב משה הלל שליט"א [מכתב ברכה לספר שאלת המטוטלת], הגה"צ רבי יצחק משה ארלנגר שליט"א [קונטרס אני מאמין - תמים תהיה], הגה"צ רבי יצחק מאיר מורגנשטרן שליט"א [נים החכמה, וכן בספר שאלת המטוטלת בפרק י'], הגה"צ רבי שלמה קורח שליט"א [מכתב הסכמה לספר שאלת המטוטלת]. ועוד שמעתי כן מפי קדשו של כ"ק האדמו"ר מאמשינוב שליט"א [לכל אשר נעשה שלא על גוף החולה, על כל פנים], ומעוד כמה ת"ח ופוסקים אשר יד להם בחכמה נשגבה זו, וכולם פה אחד קבעו ברורות, כי מדובר בכוחות הטומאה, ועכ"פ בכוחות האסורים לנו עם קדוש בשימוש.

ומה שכתב מעכ"ת באות ד', כי ניתן להשתמש בכל מה שהוא ממלכות דעשייה, ושהוא בכלל הטבע ובכלל זה גם בכח האנרגיה העולמי, ושהכישוף מקורו במקומות גבוהים יותר למעלה למעלה. עדיין לא מיישב בזה את עניין איסור הקוסם [אשר בראשונים מבואר שהוא מכח הכוכבים, ובבן איש חי בספרו ידי חיים נראה שהוא ע"י ששואל לנפשו וכן הוא ברמב"ם בפ"א מע"ז ובסה"מ מצוה ל"א, אלא שנפשו קולטת מן הרוחניים כמבואר בחינוך תק"י] וכן את איסור דרכי האמורי בחק ע"ז של הגוים המבואר בדברי תויה"כ [כל זמן שלא נתברר בדרך ההיקש השכלי ולא בדרך הסגולה], ושרוב הפוסקים הראשונים והאחרונים מודו ליה כמש"כ באריכות בפרק ו' בספר.

ובעצם עניין ההשתמשות בעולם העשייה וכן מה שהביא מדברי מהרח"ו והרש"ש שהשתמשו במטוטלת ע"י השבעות ושמות, מן הראוי להביא את דברי הלשם, והמעין שם יראה דאף בכוונה לבד נחשב כפנייה והמשכת כח [אלא שדור הפלגה עשו גם ע"י מעשה] וכן שאין להשתמש בקבלה מעשית ר"ל בהשבעות או כוונות למי שאינו ראוי לכך, וא"כ ה"ה בעניין המטוטלת למי שאינו במדריגת אותם קדושי עליון שהזכיר מעכ"ת [וכל שכן כיום שלא נעשה השימוש בדיוק כפי שהם עשו] וז"ל:

וזהו מה שהרעישו כמה קדושי עליון על המשתמשים בהשבעות ושמות, כי הוא מעין החטא דדור הפלגה רח"ל, והיינו כי כאשר אותו המשתמש הוא אינו צדיק גמור בכל ענייניו, וגורם מצד מעשיו פירוד בהיחוד דהזו"נ דאצילות, וע"י זה הנה מסתתר השכינה הקדושה ומתעלמת בכוחותיה, ומצמצם אותם מבלי להתגלה למטה, וכדי שלא להתערב בתוך החיצונים שלא ינקו ממנה הקליפות בזמן שליטתם, שהוא כאשר חסר היחוד למעלה. וא"כ הרי כאשר אותו המשתמש בהשבעות ושמות הוא מכריח שיתגלה ויתפשט אורותיה למטה, ובאין יחוד ח"ו הוא קוצץ בנטיעות כי מפריד אותה מאור קדושת האצילות, ועליו נאמר "ונרגן מפריד אלוף". והוא מעין החטא דדור הפלגה שגורם להמשיך אורה בין הקליפות והחיצונים רח"ל. ואין רשות להמשיכה למטה אלא רק ביחוד כל קדושת אור העליונים דווקא, ואז מתקיים מה שנאמר "ונגלה כבוד ה' והיה ה' למלך על כל הארץ":

והרי נתבאר לנו מכל הנזכר העניין מה שאמרנו שרצו להמשיך את השם אלוקים שהוא אור המלכות, אצלם ולקצץ בנטיעות, הנה היה זה הן בכוונה ובמחשבה והן במעשה שהוא בפועל ממש. והיינו כי חשבו וכווננו לקשר את עצמם בהמלכות לבד בלתי יחודה למעלה, ורצו רק אותה לבד. וכן עשו בפועל ממש ג"כ, כי השתמשו בכוחותיה שהם הכוחות דכל המציאות כולו, ע"י השבעות ושמות בכל הפעולות כולם שהיו בקיאים בזה מאוד והן כולם בהמלכות. והשתמשו בכל קבלה מעשיות כדי לשלוט ע"י זה בכל הכוחות כולם, ולמלאות את תאוותם בכל מעדני עולם. והרי במה שהשתמשו

בכוחותיה בהכרח הרי המשיכו ולקחו אותה אצלם, ובמה שעשו ע"י זה את כל חפצם בכל שרירות ליבם הרע הרי גרמו להפריד אותה מאור קדושה של מעלה. והרי היה בדעתם לקצץ בנטיעות, להפריד את המלכות מז"א. והוא מה שאמרו "ונעשה לנו שם" שרצו ליקח את השם 'אלוקים' אשר בו הוא כוחות כל הבריאה אצלם ולהפרידה מלמעלה רח"ל. ולכן נמדד להם כמדתם, וונתקיים עליהם מה שכתוב "כי הנה אויבך ה', כי הנה אויבך יאבדו יתפרדו כל פועלי אוון". וכ"כ שם עוד בעניין זה, וז"ל: "...והוא ע"י התורה והמצוות וכוונת היחוד שבכולם וכוונתו. וזהו שאמר התיקונים הנ"ל: "דכל מאן דנטיל מלכות בלא ט' ספירן", והיינו שעושה איזה פעולה לשם המלכות לבד לקשרה למטה בלי כוונת היחוד למעלה. ומכש"כ כשכוונתו ופעולתו הוא להפרידה מלמעלה בדווקא ח"ו, כדי ליקח לעצמו הכוחות דהבריאה בידו להשתמש בהם כחפצו בכל החמודות דעולם הזה, ולילך אחר שרירות ליבו הרע, וכמו שהיה בזה כוונת הדור הפלגה, עכלה"ק. [פרק ו' ביאור עניין שמות אלוקים ואדנות ושרשם בשם הויה]]

וידעתי גם ידעתי כי הרוצה לדחות [ולטעות] יכול לטעון כי דברי קדשו של הלשם מיירי בהמשכת כח ממלכות דאצילות דווקא, ואילו ענייני שיטות הטיפול הנ"ל הם רק מכח מלכות דעשייה, וכפי שכתב מעכ"ת, אך מי יעלה לנו השמימה ויוכיח דבר זה, ובפרט שלא מצינו היתר מפורש בשום עניין כזה של שינוי טבע וגילוי נסתרות, כמבואר בכל הפוסקים שהבארנו לעיל.

עוד מצינו עניין הדומה ממש לעניין המשכת האנרגיה בספר קבלה קדמון מרבי עזריאל ורבי עזרא ז"ל, תלמידיו של רבי יצחק סגי נהור ז"ל [מצורף בנספח], ומבואר שם דנעשה ע"י מחשבה בלבד להמשיך אליו אור לצורך טוב או רע [להטיב אם העושה כן או להרע לאויביו] והמעין שם יווכח כי מי שאינו בקיא יכול להתחבר אל כוחות הסט"א [התמורות] וכן שאופן עשיית העניין הוא ע"י שמכין עצמו לקבל הרצון העליון ולא שמושך ומכריח הרצון העליון למלאות חפצו כפי שעושים כיום בהמשכת האנרגיה. וסיים שם שהוא ממדריגת הנבואה, ומזה נבין כמה שאין ללמוד משם שום היתר.

עוד מצינו בדברי הרמ"ק ז"ל [מובא בשבחי הרמ"ק פרק י' אות ב', והוא מביאורו לשיר השירים] בביאור עניין הלחשים והקמיעות והעניינים הסגוליים, וז"ל:

הנה דרך פעולת הלחשים נעלמה ונסתרה, שאין בהם שם כדי שאומר שבכת השם יפעלו פעולתם, ואינם כישוף כדי שנאמר שהם טמאים, שהרי התירום בתלמודינו בכמה מקומות, וזלתי אם יש בו שם עבודה זרה שאז ודאי אסור כדפירשו בעבודה זרה בההוא עובדא דרבי, ולזה נאמר שיש חולאים או מקרים שהם צינים פחים בדרך, יבואו אל האדם מצד הטמאים, מפני פתיותו ומיעוט שמירתו ומיעוט זכותו, שאינו יכול לרחות כחות טמאים מעליו, ולזה נאמר ערום ראה רעה ויסתר, שהחכם שומר עצמו מברא שמן וכיוצא, ויש שאינם בקיאים בכך ואינם שומרים עצמם, ועליהם נאמר ופתיים עברו ונעשו, ולפעמים יש שאינו יודע בזה אינו מכיר לא ברעה ולא בטובה, כאומרו שומר פתאים ה', והנה החללים האלו הם נמשכים לבני אדם מהחיצונים התחתונים הגרועים הנמצאים וכיוצא, שהם שדים שכחם חלש ורפואה קלה לידרעים אותה, בדיבור קל מושכים כח מהעשיה, הרודה אותה החיצונית ומכניעים אותם ומבטלים כחם, וזה ענין הלחש שאפילו בלא שם ידעו להמשיך הכח מהעשיה הקרובה אל הגשם, ומכניעים אותו החיצון ומרפאים החולי ההוא, וזה ברור נראה לחוש, ומה שלא יועיל כל לחש או כל אדם שידע ללחוש, אלא יש שילחוש אותו הלחש ויועיל למאד מאד, ויש שלא יועיל כלל, יהיה הענין בדרך שפירשתי לעיל בחקירה השנית, ועל דרך זה יש לחשים מעבודה זרה שהם מהקליפה, יכרחו הקליפות התחתונות מהעליונות, ואלו ירפאו הגוף ויחליאו הנפש, שיגבירו כח החיצונית הדקה ויכריחו הגסה, ולזה אסור מהתורה, וכן יש לחשים להמשיך על האדם הטמא ויחליאוהו וזה דרך הכישופים, ויש לחשים טהורים ולהתרחק בין אלו לאלו צריך ידיעה רבה, ולזה היו חכמי הסנהדרין בקיאים בכל זה להמית המכשף, לדעת אם היות כישוף חיצוני או לחש טמא, והנה לדרכים אלו הם הרפואות הגשמיות לחללים הגשמיים, שיש כח ניתן בעשיה הגשמית, לרפאות מה שיחלה העשיה הגשמית, ויש חללים משונים יצטרכו אל הרפואה הגשמיים ואל הלחשים, ובזה פירשו שיש חללים יצטרכו לגדותם ולהחרימם להוציאם מהגוף, כענין ספרא דאסיא קריטנאה כדאיתא בשלהי עוברי דינוק, ועל הכל מבוא לכל הדרכים על ידי הדברים הגשמיים הנמצאים בעשיה, מפני שיש להם אחיזה בכל הדברים, הם נפעלים מכל הבחינות הקדושים, ונפעלים מכל כחות הכבדים והמזלות, לכך על ידם גם כן מורידים כחם ופועלים פעולות התלסמאות, והם נפעלים מהחיצונים, ולכן הם משכיבים אותם ועושים להם עשונים וקטרת והשבעות, וקייבוצם ופיוורם הרחקם וקירובם הכל תלוי, מפני שהצמחים והאבנים ובעלי החיים בהם סגולה מכת הרודה עליהם, ושרם העליון להברית החיצונים ולקבצם או לשמור מהם או לראותם כדפירשו בגמרא על ידי חתול שחור וכל כיוצא, וכדפירשו בשן של שועל ומסמר הצלוב וכל כיוצא שהם דברים פועלים בלי לחש, הכל תלוי בשעבוד העשיה אלו לאלו ואלו נגד אלו, זה מרפא וזה מחליא, ולא נאסר זה אלא בהיות האדם עושה להרע, שהוא רומה למי שמכה חבירו בידו, אבל לא שיהיה במעשהו חיצוני או טמא, שהיא הנאת האדם מהעשיה, כהנאתו ממנה באכילה ושתייה ובמלבוש ושאר ההנאות שאינם אסורות כדפירשו רז"ל, ואין אסור אלא כל דבר שיהיה נאחו בו החיצוני הטמא, ויורם ממעשהו והנהגתו וקל להבחין למשכיל,

מבואר בדבריו שיש כמה סוגי לחשים:

א. יש חולאים הנמשכים מהחיצונים שהם שדים שכוחם חלש ורפואתן קלה, וע"י משיכת כח מהעשייה מבטלים כוחם, וזוהי פעולת הלחשים המותרת.

ב. לחשים של ע"ז, והם מהקליפה ויבריו חולי הגוף ויחליאו הנפש, ואסורים מהתורה.

ג. לחשים להמשיך על האדם הטמא ויחליאוהו, וזה דרך הכישופים.

ד. לחשים טהורים.

עוד מבואר דיש לחשים הנפעלים מהבחינות הקדושות והנפעלים מכל כוחות הכוכבים והמזלות, ויש הנפעלים מהחיצונים הטמאים. ואין אסור אלא כל שנעשה להרע [נלע"ד דכוונתו לכשפים], או שנאחז בו החיצוני הטמא.

ומבואר דבריו דלחש בלבד ללא פעולות נוספות [דהיינו מה שטען מעכ"ת להתיר] הוא המשכת כח מעולם העשייה אשר לעיתים אסור ולעיתים מותר, והשווה שם עניין זה לעניין הורדת כח ע"י התלמסאות, אשר על זה כתב הרמ"ק בזה"ל:

ובענין התלסמאות כבר נחבטו רבים קדושים אשר בארץ המה, ועם כל זה כיון שהוא הורדת כח הככבים, שומר נפשו ירחק מהם, שמשעבד עצמו אליהם ואל כחם הדבקה וצרה לחיצונית, ולא זו אלא גם כל הדברים והקמיעין הנעשים בעופרת יש בהם כח מזל שבתי ואין ראוי להדבק בהם, ולפי זה הראוי לאדם להדבק בקונו ולעבדו בלב שלם, וידבק במעלה הראשונה שפירשתי אם יוכל, ואל היותר יבטח בבורא, ששאר כל הדברים ימשך מהם נזק, ומה גם בזמנינו זה שאין כח בשכל האדם לדעת איזה פעולה אסורה ואי זו מותרת, ואפילו במותרת יש סכנה אם ידע לפעול אם לא ידע, אם יעלה בידו טובה או רעה, כאשר ראינו רבים חשבו שנדבקו בעץ חיים, והם שקועים בעץ הדעת טוב ורע, ולא בצד הטוב שבו, ולמה לא יקר נפש האדם כגופו, כי כמו שיברח מן הדברים הגשמיים המסופקים לו אם ממיתים אם מחיים, גם כן ירחיק עצמו מן הדברים המזיקים הנפש, ולא ידבק בדברים אלו רק להבין ולהורות ולא לעשות ח"ו, שימשך ממנו לרוב הפעמים הסכנה לנפש ולגוף, ויראת ה' תוסיף חיים וצדיק מושל ביראת אלקים כדפירשו רז"ל. (או"י זחי"ז לא - א)

מבואר בדבריו דאפשר לאדם להמשיך על עצמו רוח טומאה ע"י כוונתו [וללא עבירות], ולפעול על ידה. וכן להמשיך כח מהכוכבים [שזה מקור כח הטלמסאות], והרמ"ק מזהיר שאין אנו יודעים בזמנינו איזו פעולה אסורה ואיזו מותרת.

לסיכום הועלה מדברי הרמ"ק, הלשם ומיתר הספרים הקדושים דכח פעולת העניינים הסגוליים כמו לחשים וכדומה נעשים ע"י המשכת כח מעולם העשייה [ולא חילקו בין עשיית מעשה ללא, כטענתו של מעכ"ת] אשר פעמים אסורה ופעמים מותרת. ומי שאינו ראוי ובקיא בזה עלול להמשיך כוחות טומאה רח"ל, ולעבור על איסורי תורה חמורים, וכבר כתב שם הרמ"ק שאין אנו בקיאים בזה, וא"כ מה נאמר אנן יתמי דיתמי. ולפי"ז אין לנו להתיר בעניינים

**אלו אלא מה שמצינו מפורש להיתר בדברי רבותינו ז"ל כמו
אבני סגולה, וקמיעות ולחשים אשר קיבלו רבותינו ז"ל
איש מפי איש.**

אבקש ממעכ"ת שישקול שוב היטב את מסקנותיו בעניינים חמורים אלו,
ובאם לא ישנה את דעתו, יועיל נא להשיב על דברינו.

החותם בברכת התורה מתוך רצון לברר האמת לאמיתה

אלחנן גרין

תשובה שניה למכתב שהשיב הרב... שליט"א למכתב התגובה שנשלח אליו

נשיב בקצרה על דברי הרב במכתבו האחרון, למרות שהרוב כבר נכלל במכתב הראשון אשר שלחנו, ומבואר באריכות בספר שאלת המטוטלת, ולא קיבלנו שום תשובה ממשית לאף אחת מן ההוכחות והטענות רבות המשקל שהובאו לפניו!!!

והנה כפי שכתבנו אין אנו מפרסמים את תשובתו אך מטבע הדברים שיום מן הימים ינסו איזה מטפלים לפרסם הדבר [כפי שכידוע עשו למכתבו הראשון] ועל כן מן הראוי להשיב לכל החפץ באמת:

על מה שכתב באות א' בביאור הכפות תמרים וז"ל: "שאם הנסיון מוכיח שבלא שום פעולות מובנות נתרפא והוא ענין סגולי המלובש בטבעי – מותר לעשותו", הנה המעיין בדברי הכפ"ת יווכח הצדק עם מי, שהרי לא כתב שם שהאיסור הוא כאשר הגוים אומרים שעושים כן ע"י כוחות טומאה או שניכר שעושים באופן כזה, רק ביאר דעת הרמב"ם מדוע הצריך היקש שכלי ולא סגי במוכח ע"י הנסיון, והרי כתב שאם הגיע מהגוים התולים הכח הפועל בכח כוכב [שהוא כידוע כח נעבד] העניין אסור כל זמן שלא נתברר שפעולתו טבעית לחלוטין ולא רוחנית!!!, וההוכחה הברורה לכך [אשר כבר הבאתי במכתב הראשון], שהרי הכפ"ת כתב דבשן שועל ומסמר הצלוב פלוגתת חכמים ור"מ היא מכיון שלא נודע מהיכן הגיעו סגולות אלו, ס"ל לרבנן לאסור מספק ואילו ר"מ ס"ל דאינו אסור עד שנדע שהגיע מהגוים. ומבואר דאע"פ שבפעולה הסגולית אין משתמשים להדיא בפנייה להמשכת כוחות הטומאה [כפי שטען הרב כותב התשובה], מ"מ אסור. וכל ההיתר במשנה לר"מ הוא כיוון שאין לתלות שהגיע מהגוים. והנה ברור הדבר שאם אכן פעולות אלו היו נעשים באופן שנראה שמשתמשים בכוחות הטומאה היה אסור לכו"ע [כל זמן שלא נתברר שפעולתו טבעית לחלוטין] אלא ע"כ כמש"כ, דמיירי בפעולות משונות שאין ידועה מהותם, ועוד שהרי כל דבר הכפ"ת סובבים על דברי הרמב"ם במו"נ ח"ג פל"ז וכתב שם לאסור כל פעולה תמוה שעושים הגוים אע"פ שאין בה ריח של ע"ז כל זמן שאין היקש שכלי המברר את מהותה, וז"ל: ...ואפילו דבר שלא יהיה בו ריח ע"ז נאסר, כמו שביארנו באמרם אין תולין אותה באילן וכו', ע"כ. וכל שכן שיש לאסור במקום שהגוים תולים את פעולתה בכח רוחני אשר המה מפייסים אותו ועובדים לו. וזוהי ממש המציאות העגומה במטוטלת ובכח האנרגיה

ללא ספק, שהגוים תולים את כח הפעולה בכוחות רוחניים ומייחסים להם אלהות עפ"ל, ואין בידינו יכולת להוכיח שהדבר פועל באופן טבעי. וליכא למימר דכוונת הכפות תמרים לאסור רק כאשר אין הפעולות מועילות [כ"כ הפתח הדביר או"ח סי' ש"א סכ"ז וכתב שחולק בזה על הכפוף"ת דלא ס"ל הכי] חדא מצד הסברא דכיוון דחיישינן שמא ימשך לע"ז, אין טעם להתיר אם אכן מועיל הדבר כל זמן שלא נתברר שפעולתו טבעית. ועוד שהרי הכפוף"ת כתב דענייני הסגולה שנעשים לרפואה ואסורין הן הן ספר הרפואות שגזז חזקיהו המלך לדעת הרמב"ם, והנה המעיין שם בפירוש המשניות ספ"ד דפסחים יראה דמשמע להדיא מהרמב"ם דספר הרפואות נכתב כדי להבין ולהורות [ולא כדי שישתמשו בו ולהכי גזזו חזקיהו המלך] ועל כרחק שהוא עניין אמיתי דאל"ה אין בו שום עניין של להבין ולהורות, אע"כ דאע"ג דמהני לרפואה בסגולה, מ"מ אסור לעשות כן שמא ימשך אחריו והוא איסור דרכי האמורי. עוד יש להוכיח כן ממש"כ שם בביאור פלוגתת ר"י וחכמים בשן שועל ומסמר הצלוב [אי אסור משום דרכי האמורי] דלר"י דמתיר הטעם הוא שלא חיישינן שהתחיל מהאמוריים [וכן ההלכה] ולרבנן אסור כיוון דהיא רפואה סגולית מסתמא תחילתה מן האמוריים. ואי איתא דכל רפואה המועלת מותרת, אין מקום למחלוקת ר"י ורבנן בהכי, שהרי בשן שועל מבואר בחז"ל דמהני ולא פליגי בהכי, אלא ע"כ כמש"כ דאע"פ שמועיל אי תחילתו מן האמוריים אסור משום דרכי האמורי.

והנה לפי הבנת הרב [כותב התשובה] שגם כאשר אין העניין טבעי ממש, אלא שאנו יכולים לתלות באיזה עניין סגולי וכוחות רוחניים המותרים – תו ליכא חשש של שמא ימשך לע"ז. ודבריו אלו לענ"ד אינם מובנים כלל, ראשית מכיוון שאין ברור מי הם כוחות אלו ולא הצליח הרב להביא שום ראיה שהם כוחות המותרים. ועוד שהרי בתוספות ע"ז דף כ"ז ע"ב [ד"ה שאני מינות דמשכא] מבואר דהאיסור להתרפאות ממין [עו"ז] וכן מעצי אשירה משום חשש שמא ימשך לע"ז, הוא אע"פ שהכח הפועל באמת את הרפואה הוא ע"י שדים [המטעים את בני האדם] ולא חלילה מהע"ז שהרי אין בה ממש. והנה מצינו בפוסקים אופנים דשרי להתרפאות מגוי בכישוף [עיין יו"ד קע"ט ש"ך ס"ק א' בשם מהרש"ל ותה"ד] מ"מ מדברי התוספות שם מבואר שכאשר הגוי תולה את הכח המרפא בע"ז – אסור, ולא תלינן לומר שאין זה ע"ז אלא כח רוחני אחר הידוע לנו [ומה"ט נמי אסור להתרפאות מלחש ע"ז כמבואר בשו"ע יו"ד קנ"ה ס"א]. וא"כ ה"ה הכא במטוטלת וכח האנרגיה שממציאי השיטות תולים בכח האנרגיה העולמית ומייחסים לו אל-הות, אין אנו יכולים

לתלות שהוא מאיזה כח רוחני המותר, אלא אם כן הדבר היה מבורר לנו בתכלית באופן שאין חשש שמא ימשך לטעות העו"ז.

ומה שכתב דהשלחן המקפץ אסור משום מעשה שדים, לא הבנתי כיצד אמר כן כנגד דברי הפוסקים, שהרי בשו"ת טוטו"ד כתב שאסור משום קוסם או כישוף, וקוסם אינו שייך למעשה שדים כלל, ועוד הוכיח שאיסור קוסם הוא בכל האופנים שיקבל תשובות נפלאות ושינוי טבע, וגם בשו"ת תש"י כתב תחילה לאיסור כנ"ל, ורק לבסוף כתב התש"י שנראה יותר שהוא מעשה שדים, ובספר ידי חיים אסר משום קוסם, ואף אחד מהפוסקים הנ"ל לא הזכיר שהשביעו שדים וכו' רק שמכח הפעולה המשונה ע"כ שהוא שימוש בכוחות רוחניים וממילא אסור משום קוסם בגילוי הנסתרות, וזה ברור לכל מעיין.

ומה שכתב שסיאנס אסור משום דורש אל המתים, יעוין בספר שאלת המטוטלת במילואים ה שהעלנו בארוכה בדברי הפוסקים מבואר דלא כדבריו, דאיסור דורש אל המתים אינו בפונה אל רוח המת, אלא רק כשפונה אל גוף המת במקום המת [ועיין בלבוש שביאר טעם הדבר דממשיך עליו כוחות טומאה השורים על גוף המת], כ"כ היראים והעתיקו הרמ"א, וכ"פ הש"ך והגר"א. [ולדעת המחבר יש להסתפק בדבר יעו"ש] והדימוי בין כסא המקפץ לסיאנס ולמטוטלת הוא מוכרח לכל הנהו פוסקים, ולפלא שחולק על דברי מרן הגר"ש וזנעאר זצ"ל שדימה עניינים אלו [מטוטלת ושלחן המקפץ] בשו"ת שבה"ל ח"ט סי' קע"ד.

על מה שכתב באות ב' שמרן הגר"ש אלישיב זצ"ל הושיב ת"ח שהעלו כביכול להיתר, תמוה מדוע לא הזכיר במי מדובר, כדי שנוכל **לאמת** את דבריו כדרכה של תורה, וכי ניתן לסמוך על שמועות נגד עדויות כה רבות של גדולי תלמידיו של מרן הגר"ש אלישיב זצ"ל, ונלע"ד כי הוא התכווין לגאב"ד חניכי הישיבות הגר"מ גרוס שליט"א, אמנם הגר"מ גרוס אמר לי באופן אישי וברור [יום ה' לפני חג סוכות תשע"ט] כי מרן הגר"ש אלישיב זצ"ל מעולם לא הורה להיתר, אלא אמר שאינו יכול כבר להכנס לזה עקב גילו המבוגר, והנה היות וארבעה מגדולי תלמידיו המובהקים מעידים שמרן זצ"ל היה מורה תחילה לאיסור, יש לקיים דברי כולם דתחילה הורה לאיסור ולא מצינו שחזר בו מהוראתו. ועל כגון זה נאמר אין ספק מוציא מידי וודאי. ומי שלא ירצה לקבל ביאור זה, יחזור לכלל אחרי רבים להטות דרוב תלמידי מרן הגר"ש זצ"ל העידו שאסר.

ועל מה שכתב באות ג' שדיבר עם מרן הגאב"ד הרב יצחק טוביה וייס שליט"א ואמר לו מרן שליט"א שאם המטופל אצלו אפשר להבין דרכי הפעולה, הנה מרן הגאב"ד שליט"א התיר רק על גוף המטופל, כי ניתן להסבירו באופן טבעי, ובפשיטות כוונתו רק לשאלות שהאדם יודע, ולא להתיר גילוי ידיעות שמחוץ לאדם כמו שעושים ברוב שיטות הטיפול ששואלים באיזה ספר ובאיזה עמוד הבעיה וכו', וכן שמעתי במפורש מפי קדשו של כ"ק האדמו"ר מאמשינוב שליט"א שאין לעשות כן, וכן אמר לי הגר"מ גרוס שליט"א. והעולה מכל זה שאת מה שאינו מובן אינו מתיר וכל זה דלא כדברי הרב כותב המכתב שהתיר מטעם שימוש ב'כוחות רוחניים המותרים ונחשבים כחלק מן הטבע'. נמצא איפה שגם הרבנים שהוא סומך עליהם מורים ההיפך ממנו ברוב העניינים.

ובספר שאלת המטוטלת לא כתבנו לאיסור במה שהגאב"ד התיר, כי לא רציתי להכניס ראשי במחלוקת זו, אמנם העלנו בפרק ח' בספר כמה וכמה צדדי איסור גם בשריר על גוף המטופל, ולא ידוע כי הובאו לפני מרן הגאב"ד שליט"א, ואפשר שאם היו מביאים עניינים אלו היה מורה לאיסור, כפי ששמעתי כבר מכמה וכמה מגדולי הפוסקים.

ומה שכתב באות ג' להוכיח מדברי תלמיד הרשב"א ובעל התניא שיש לנפש יכולת להשפיע על האיברים כיוון שמתפשט בהם, איננו נוגע כלל לעניינינו שהרי הוכחנו בארוכה שיש כאן יכולות שאינן של הנפש עצמה אלא בחיבורה אל כוחות רוחניים [עתידות ומחשבות] וא"כ לא ניתן לתלות שזהו הכח העונה בבדיקת שריר וכ"ש במטוטלת, ועכ"פ מידי ספיקא לא נפקא.

ועל מה שכתב באות ד שהרבנים המתירים ביררו הדבר ואילו הרבנים האוסרים אסרו מספק. הרבה יש מה להשיב, אמת כי יש כאלו שאסרו מספק, אבל אין זה מחוסר ידיעה אלא מחוסר הכרח, כי לא ביררו היטב את כל הצדדים, ואנחנו נפגשו עם כמה וכמה רבנים שהתירו וטענו שזה כמו חשמל וכו' טענות שאינם נכונות כלל מבחינה מציאותית, וכן ראינו כאלו שהיה ניכר מדבריהם וטענותיהם להתיר כי לא ראו מעולם טיפול ואינם מבינים את אופיו, ולאחר ששוחחתי עמהם בארוכה, חלקם אף הודו לדברי וחזרו בהם, ואילו כאשר ראינו את דברי הרבנים האוסרים אשר ידוע כי וניכר מכתביהם כי הבינו היטב את המציאות וביררו הדבר היטב אצל מטפלים וכן עברו על ספרי ממצאי השיטות [מה שלא מפורסם הרבה בארץ] ומכח זה העלו באופן ברור ומוחלט לאיסור, ועל כגון דא נאמר "אין לדיין אלא מה שענינו רואות". כיצד ניתן

איפה לסמוך על אלו המתירים בלא יכולת להסביר באופן המניח את הדעת מדוע, ומבלי להשיב כלום על דברי גדולי הפוסקים שאסרו. ומ"מ ידע ברורות כי גדולי הפוסקים שאסרו הבינו היטב במה מדובר, ולא אסרו מספק כדבריו, סוף דבר האוסרים בירור היטב, ואילו המתירים חלקם אף חזרו בהם כאשר הבינו באמת במה מדובר.

ומה שכתב באות ה על פי דברי הרוקח בספר חכמת הנפש כי המאורעות הטובים של האדם הם ע"י מלאכים ושליחי רחמים המסייעים בידו וזה הטבע, תמוה וכי יעלה על הדעת לומר כי ההודים והסינים עו"ז הממשיכים כח רוחני לפי טעותם לריפוי, זה ממלאכי רחמים, חלילה לומר כן, ובפרט כפי שהארכנו בספר להוכיח כי כוחות הטומאה המצויים לרוב גם כן מסייעים לכל דורש ומבקש ויודע כיצד להפעילם ולהמשיכם. ואם כן מנ"ל שכאשר הישראל עושה מגיע כח מה'טבע הרוחני' ולא מאותם כוחות הטומאה, שהרי הישראל עושה את אותן הפעולות ובפשיטות יגיעו אותם הכוחות, ומי שסובר אחרת – חובת ההוכחה עליו!!!

ועוד קשה על מה שכתב כי כוחות אלו נחשבים לטבע לרוקח, וכי לדברי הרוקח האם מעשה שדים יהיה מותר, שהרי זה כוחות מהטבע הרוחני.

ואף אם יסבור כן, מ"מ בשו"ע נפסק שמעשה שדים אסור משום כישוף וממילא כל הכוחות ה'רוחניים שבטבע' בכללם. אא"כ יוכח אחרת. ולעת עתה לא הוכיח דבר.

ועל מש"כ באות ו 'ראיה ברורה' מהמעשה הידוע עם הגה"צ הרב פריש זצ"ל, דכישוף לא פועל כאשר מכוונים אין עוד מלבדו, והמפלים כיום מכוונים לשם שמים ובכל זאת מצליחים לאבחן ולטפל – לא זכיתי להבין כלל את הראיה, שהרי כאשר מנסה אדם להשרות כח טומאה על אדם אחר יכול להועיל פתרון זה למטופל היודע לעשות כן, אבל לא יועיל כן למטפל שעושה את הפעולה כדי להמשיך אליו הכח, והבאתי לכך בספר כמה וכמה ראיות ממהרח"ו בשערי קדושה ומהרמח"ל בדרך ה' ומהרמ"ק באור יקר. ובנוגע למטופלים, לא ידוע לי אף לא על אחד מהמטופלים באנרגיה שעשה כן והצליחו בכל זאת להועיל לו, וכבר העידו בפני על אברך שכיוון 'אין עוד מלבדו' והמטפל לא הצליח לאבחן אצלו כלום. ומ"מ בדורינו קשה לקבוע מי יכול לדעת כי יכווין בדביקות ראויה. ומאידך שמעתי על נזקים ברוחניות עקב טיפולי אנרגיה רח"ל. ועל זה כנראה לא שמעתם.

ומה שכתב באות ז להוכיח שידיעת מחשבות מותרת כי צדיקי הדור עשו כן, גם אני כתבתי כן במילואים ג שיש כמה דרכים לדעת מחשבות והאחת היא בדרך של קדושה ע"י רוח הקודש והיא מותרת, אמנם ניתן לעשות גם בדרך ע"י כישוף וקסם והיא אסורה, וכל שאיננו מהקדושה דאינו ראוי ולא יודע כיצד לעשות כן – הוא מהטומאה. ואם הנכם טוענים כי הוא איננו אסור, חובת ההוכחה עליכם.

טמאים רח"ל. וה"ה כשאנו מכווין כלל ומבצע את אותה הפעולה הממשכת כוחות. ובדברי מהרח"ו לא ניתן לומר שזה איננה המשכה שהרי כתב 'משביע אני אליכם שתאמרו לי את האמת' כלומר שפונה אל כח רוחני, ואם כן ללא ההשבעות הפעולה אסורה, ולדורינו אנו אסורה בכל עניין כי אין אנו עוסקים בקבלה מעשית כלל.

סוף דבר:

עיקר טענתו להתיר היא שיש כוחות רוחניים המותרים והפעלתן איננה נחשבת לפנייה האסורה, כי איננו פונה אלא משתמש. אמנם מדברי הפוסקים מבואר ההיפך [שו"ת טוטו"ד, שו"ת תש"י, ידי חיים לבן איש חי, ומהאוסרים גורל החול – תשב"ץ, רבינו ירוחם, ידי חיים] שאסרו משום קוסם וכישוף פעולות הגורמות לקבלת איזה תשובה מכח העונה על שאלות, ולא אשתמוטי אחד מהם לומר שנעשה דווקא ע"י פנייה [ואף התש"י שפירש בסוף דבריו שזהו מעשה שדים, לא דחה את תחילת דבריו שביאר שאסור משום קוסם אף ללא פנייה מפורשת].

ועוד הבאנו בספר שאלת המטוטלת [בפרק ד] להוכיח כן מדברי הש"ך (יו"ד סוס"י קע"ט) דכתב ליישב את תמיהת הפוסקים על השו"ע, מדוע המקטר לשד חייב משום ע"ז ולא משום מעלה באוב [שהוא מין של כישוף כידוע, וכמבואר ברש"י בסנהדרין שם] כמבואר בגמרא, ותירץ הש"ך¹¹ שכל שמכווין להקטיר עבור השד לרצותו או לגרום לו לעזור לו חייב משום ע"ז, אמנם המקטר סתם

¹¹ וז"ל הש"ך : ...ונראה ליישב דס"ל לב"י דש"ס משמע דמקטר לחבר היינו שמקטר סתם וע"י הקטרה נעשה שמתחברים עם השדים וחייב משום בעל אוב וכמש"כ רש"י, אבל כשמקטר לשד אע"פ שעשה כן לחבר השדים, חייב משום עבודת כוכבים וכו', ע"כ.

אינו חייב משום ע"ז, אלא משום מעלה באוב, ובאופן זה מדובר בגמרא. ומבואר מדבריו שלמרות שמבצע את הפעולה באופן של 'טכניקת הפעלה' בלבד, ואיינו מכווין כלל לייחס את פעולת ההקטרה לכח רוחני, מ"מ חייב משום כישוף.

וכל הראיות שטען להביא שיש מסורת או שמצינו יכולת גילוי נסתרות ומחשבות במותרות – הן רק בענייני קדושה וקבלה מעשית ולא באופן סגולי המותר והידוע והאפשרי לכלל הציבור, כמו שנעשה בשיטות הטיפול.

והנה לצערינו הרב, במכתבו אלינו כתב שאיננו מוכן יותר לענות, ומוכרחים אנו לציין שתשובה כזו כבר קיבלנו מעוד כמה מהמתירים, שכאשר הוצרכו לבאר באר היטב מדוע התירו ומה יענו על דברי הפוסקים הקדמונים הראשונים והאחרונים וכן המקובלים ופוסקי זמנינו שאסרו - הפכו פניהם מן המערכה וכאילו הדבר ברור להיתר, בעוד שהמציאות ודעת גדולי הפוסקים מבוררת ממש להיפוך!!!

תם ונשלם בס"ד

פנייה אישית לבקשת עזרה מהקורא היקר

לצורך זיכוי הרבים אנו זקוקים בדחיפות לתרומות עבור הפצת הספר שאלת המטוטלת וכן קונטרס זה בבתי כנסת ומוסדי תורה ברחבי הארץ והעולם, וקוראים בזה לבקשת עזרה ותמיכה מהציבור היקר.

ניתן לפנות ל - 0548405102 או ל - 0548401330